

הנכשילה בפיהם השם כמעט כרוז הליצור ובפרט במקום שאין
משגיגין בהכרח עפי' הנודל . וטור סו לא מהמירק ל' שדקדק
בהשגות פתח אחר שמונה שנהאונה כיחם ומפלים בערכו לפי
סברתם או ישנם . ובפניו הקהל פונטין גם על המחשבה בלור'
כמעשה למען ישמעו וייראו ולא יידחק עוד . כך דעתי הקלושה
נעמה כפסקי' ב"ב עם קלת דעת מורה הסדר :

יאיר חיים בכרך

נה שאלה

בנ"ק שפותין פרכות כל ג' שנים ויהי היום
שפותין פרכות חדשות וכל ראובן לפני
המפריכים ואמר סך פרכו אלק וזכרים ושפז פרכו לפי מהנכם
אלק ר"ס ואף כי לוח מאד ואמר שרונה לישנע גיוס ולא פניד
ונשא בעול אלק ר"ס ואמר כלות ג"ש ילאו עוד ב' שנים מפני
הפרכות ולא נפשו פרכות חדשות ובהמשך ה"ש הכל ילא סכנו
של ראובן שמשאו ומתנו פולה יפה והש"א כתו ונתן לה לנחן
ח"ק ר"ס כשנה ה' הכל ועם פרכה ומשפטי' הכנות ילא מכיסו
כידוע אלק וזכרים . ויהי ככלות ה' שנים כפשות פרכות חדשות
שנית כל לפני המפריכים ואמר שברח"ב ה' לו יתשאו פרכו אלק
ר"ס הסך ראו כן תמכו ח"ך אפשר ששאל בעול כהונן אחר שזה
האיש ביתו פתוח ואוכלי שלחנו רבים ולרכיהם מרובם
ויסרך לפחות כה"ש אלק ר"ס והולאות כתו אלק וזכרים גם
אירעו לו חזיה חולאים כהשמו ונכיו והפסידות ידועים יותר מק'
ר"ס ואך יותר לפני משאו ומתנו הירוע לנו שהריות מאלף ר"ס
כה"ש ויחך מאלף ותש"ן ר"ס . אף כי נודה שאשר פשה הל"ח
וכ"ש לפי דבריו למבשראונה שאמר שאין לו יותר מאלף וזכרים
שכוא דבר שלפי סדר הטולס אי אפשר . ומ"מ לא דברו בפני
מפריכים דבר רק הלישו דבריהם וחלונתם על האיש לפני הקהל
וגם הקהל לא ראו להתנגדות בו רק כתבו הדברים כהווייתן לזכרון
כפנקם המיוחד לכך . והמפריכים פשו לו אלק ות"ק ר"ס וחזר
להתרעם מאד וחילל וגידף מאד על שהפנידו עליו הדרך . ויהי
כשנה השלישית ויעט וימת ולפי המנהג חתמו כל אשר לו ואמר
שלשים פשו רשומה מהמלא שקורין אינוואסר' ונמלא ג' אלפים
ר"ס שראוי לו לשלח פרכו . והנה הפרכה' לנקות פלגם ולרוב
לפנקם היורשים שהחזיקו קלת פ"ו לשואלים וביקשו דין וגיוצו כמה
גיוצמים הסכימו שאף שחלה וכחלה ח"ך לפרנסים לפמוד דרין
רק יתשאו כפי הפנך וכפי הזמן למגדר מלתא לפנוס ולקנוס למען
ישמעו וייראו אף כי יאמרו שאף אם יקנסו סך רב ח"ך וז קנס
כאמם רק מה שחייב לפנים כי זמן רב לפני ח' שנים כבר הי'
לו ג' אלפים ויותר לא ותשוב הנתינות כממון ואורחים ושבחות
וכה"ג יעלה עד חלי הפונן . מ"מ ישאלו משפטי' ל"ק ע"פ הדין.
אף כי ד"ל לפי מה שהנראה לדין לזכות ראובן ב"ן בחיי
ב"ן לאחר מותו ממסם מחזיקי' אינשי כרשיני' ח"ך מחזיקי' רשינו
כח"ך ריעותא לפיכך כלל או כפנין שיהיה רשע לפשות איסור
כלי הנאה כפנין לא שביק אינש התירא ואכלי איסורא וזכור בכמה
דוכתי' ואנוהון דטולחו הא דנאמן אדם לומר פרוצנל היה ליואבר
משח"ב ככה"ג ובפרט בזמנינו כעו"ה ובדבר הזה שרבו המתפרלי'
וס"י כך כל אחד מורה היסר פ"י תקלה חבירו שגם המה פושט
כך הזנא לה חזקה הו"ל ואיטרעי' סוכה ואפילו כה"ל דק"ל הו"ד
כל אדם וכו' עמ"ל שם הרס"ב . ובפנין אי שכיחא הא מילתא
שיתפטר איש בזמן קבר או לא . הנה מ"נו דבר דש"ח ודבר
שחיו שביח ומ"מ קלת שביח ודבר שא"י שביח כלל כמבואר במלך
מחזיק בזה"ה ר"ס קמ"ח ומשם מדדנאם הכלו חרי וכו' ש"מ
דמיחה חיו בכלל לא שביח כלל ומ"מ מקרי לא שביח וכן חלה
ופכור נהר וכו' וע"פ בח"מ ס' רכ"ה וכש"פ ס"ג . ובתם' נדרים
ר"פ ר"א והוא ב"ד ס' רכ"ה ס"ב דמיחה לא שביח וס"י בע"ז
וס"י חפילו כחולה וס"י כ"ש וק"ו כנריא דמיחה לא שביחא שגרי
חולה ק"ל דלא שביח ודוק' והכי תנן בפ"ג דגיטין ד"ח פ"א נותן
לה כחזקם שהוא קיים וע"פ כסוגיא דהש"ס מחלק בין שמה מת
ושמה ימות וב"ן נדון לנדה גם ריש נדרים ד"ג ע"ב ומשמע
לדמשקנה ק"ל כחבירו דר"מ נדרים ינהו וס"ל דחיישין לנקיטת
המד וה"ג לשמה ימות מ"מ נהי דחיישין לה במדי דאסורא מ"מ
לא שביחא הוא . ומ"מ בפ"ט דגיטין דפ"ה פ"א מיתה שכיחא

סם ג"כ להחמיר לפסול הגם ולגבי גירות מקרי' שביחא וה"ל יודיע
הא דלמרי' שם פ"ג ד"ל פ"ב מיתה שביחא פסידות לא שביחא
נקום מיתה דפסידות לא שביחא כלל . מיתה י"ל דהיינו שישפיר
הפסד ודאי לא שביחא ואפ"י דלמריק שם בפ"ט דגיטין דל"ב פ"ב
ב"י פמ"ס לנפח אומר מליאה אשכח היינו במינהו חרי יסומים
דדחי' יודעו ומכירו שדריק ישר הוא וכמ"ס הרמב"ם סוד וכש"מ
ס' ר"ן ולרבותא נקם מליאה . ומעשה אוקי' לחזקת' הכרזה .
והא דלמריק בפ' חזקה הנמים דל"ב פ"ב מסיכמו קימן ומשמע
ודאי חפילו ממסע כמשמעות פסמו י"ל ג"כ כדאי שיש לשגי'
שכרוב השנים הריוח כדרך הטולס וס"י פלרנות' נשאר בסך
הזה דיקא נמי דקרי קימן ולא אחר חומר מליאה מלא ואפילו
אינש חלוקין בפסחן ומ"מ לא וכו' הסופקים חילוק ושיעור ועוד
דל"כ למע ק"ל פסידות לא שביח' כלל ולדירא מילתא דשם שא"י
דשפירות ואונות יולאים על שמו ויכחו לתלות בכל פנין דלפסד
לאו מ"מ שביח הוא וכדמוכח התום' שם ריש דמ"ה חפ"ג דלשון
התום' משמע כיון דהשתא לא מרווח מ"מ חלו היה שביח ודאי
היה לנו לחוש צ" בתרומת הדשן ס' . ומ"מ ה' מוריס ומשפיר
כפנין ממית ומחיה ופקדה יולדה שפנה ולא ר"ל דבר סכאנ'
כסדר הטולס ואפ"י ככה"ג לא שביח וכמ"ס שם פ"ג דגיטין חזקך
אחפסיר לא אשרי וכ"ש שלא בהדרגה דחלה דאשכח מליאה ח'י
דיכ"ב ל' חליו שפא דדירא או דחלה דקביוסף צ"ק'ר שבי'
או דלפטר ממילי דחון לסדר הטולס כר"מ חלו ח"ן לנו כמו דלא
חיישין לעמלא פרחא חס"י דרבי נפשות . ומ"מ אם הוא נושא
ומתן כבאכרים סוכות ומרגליות ודאי שביחא רוחא סוכה ולפסד'
יתפטר איש לאלפים כפסד . וכס"ג אם נושא ומתן עם סוכרים
גדולים ואיכא למסעי' וד"ל . מ"נו למדין דכשפא ח"ל ללאוד דרין
מורה כדון זה רק כללות ולא פרטות שזה לפי האומדנא . ומ"מ
כדור דאחר פסירמו יפה ספי' כה יסומים מסוגיא הכלל דל"ב
דל"ב דאם מת על האחים להביא רח"י ואפ"ג דסליק בקושיא מ"מ
לא נדחה מהלכתא כמ"ס הרמב"ם והכי ק"ל ס' ס"ב . ומ"ל זה
יפה כה יסומים בערכה שיהי' לולי ערכה ראשונה מש"כ פתח
דנפסם לבדאי על דבריו בהפרכה ראשונה ע"פ דבורו בהפרכה
שביח וכל לפני הקהל וכדמבואר לזכרון מלא היה ראוי לפנוס ולקנס
אם יונה שאין אומרים דלמא מליאה מלא ואפ"ס דלא ילא דינו
לאור מ"מ הוי כנחמיי' מלא להקל וכ"י גוא דדכו מנה . ומשמה
אסרפ חזקתו דור מאד לוי הרי וימלא מליאה מלא אם ח"ך דרך
משאו ומתנו כופה לכך . ואלו כאלו לקנסו מפני שדבר לפני המפריכי'
פרכו שוא ושקר ותו לא ה' אפשר להתגלל ולומר כי סאך על
מהנכם שיתשו יותר ואלו לא פשו יותר ה' מודה ולא כו', וטור
דלא מ"נו פונס על הממחנה דסוף סוף נשא בעול כהנן . וכל זה
מזל הדין ומ"מ יד הקהל על הפליטה לצשות ס"ג למקון הקהל
והקהילה . גם ח"ך השגלות מספקי' כי חלו לא הוסיפו לו הקהל
ודאי היה נוש מלומר שיש לו יותר ממה שהגיד ויהי נחל רבים .
וכל זה מ"יירי כדאפשר להקל לומר דשקלי דדכו דאלו נשא בעול
כהונן היה חייב להקל סך כזה כוסף על מה שנתן הן בגביית
ונתינות הן בחילוק אורחים ובחורים וכל הנגבה לפי ערך כלו או
חליו מש"כ לקנסו ל"ע שגרי ק"ל דלא קנסו כנו אחריז בגיטין
דמ"ד פ"א וחביריו כמ"ס ובכורות מזל הדין אם לא למגדר מלתא
ולאודך שזה לפי קלת מנהגי הקהילות שמי שמוך פרכו מליאה כנו
או הגיס על הפסד חוץ לנשי הו"ך ח"ל המפריכים וסם מניכס
לו סיכף ח"כ ח"ך השגלות לומר מליאה אשכח דר"מ מחויב חקק
לישא בעול הסך ההוא דכמו דלמריק לגרופ ה"ה ס"ג דלמריק
להוסיף . רק דמ"מ י"ל חס"י מנאכס שיתערך זה המולא מליאה
לישא בעול אי אמרינן למלסם מעונס דלמא מליאה אשכח דלמריק
נמי דלמא מליאה אשכח סמוך למותו מורס ימיס וכס"ג אם אפשר
לומר לפי פנין עזובנו כך . וע"י סוגיא דהשתא הוא דליתרא כסוף
הנה ראשונה ד"י"ד גם כס"ז וס"ב . וכל זה מזל הדין חלל הקהל
יס לאל ידם מזל האומדל' דמוכח לצשות כפי ראות עיניהם ויס
לזכ סמוכים פשוים כחמת ישר דנהי דלמריק פרכי' אינשי כפסד
ממונה ככ"ק ס"ק ה"יון כח"ך ריעותא כלל לבנינו ואפילו ככס"ג
חפ"ל ככמה דוכתי' לפי ראות עיניהם כרוז כמעט דכל הכסדות
חלם

[illegible]

דלמתיי פד שדמנ לו כים חז ברו . רק דעתיס אס דלמתיי
 עולוס הכיר שדמנ לפולס סי ספיס קדושס אחר שסספלס כו
 לפולס כסגרי הללו דלס סגרי אקדרי כסלמס כמיס לפיל רס לס
 רלי מדן מיני טין שלס כסלמס וקס לפסמיס ידופיס נקדס קבוס
 כסור ופיס סי רג וסי להדר זס דין קדושס כסיכ אחר שססר
 לניור שססור למכרו ופסאר סרמי דיני כסיכ סססריס כסור ופיס
 סי קרי . וזין רלי לסמור דברי מנסי שס דיני יחד כסלו
 אפילו סיס מותר למכרו וסי שסרי מנאר שס כל שלס הקדישס
 דוקס מסיכ חור זס מסירסו לניכר סי כסקדישס ופסד סלי
 סיס לרבסר כקדושסס וכל זס כסלמס מפליס סיסי ריסס
 ויזוסס כסונסו לפולס סי מסיכ כסדון דין דמסולס לא ילס מסי
 ארס סנדר לי הקדישס סמדר לא לפסס ולס לזכרס גס לא פסס
 מפסס סיסל ריס שסססכסו לכ סי לי לא כסס כס שס דבר
 כססוניס לריס כסכסי כקדוסיס לפולס לי מס שסיס אס סמדר
 מדברי חול שססכו כסגיס זמן כסונכל וססמיר אז למכר ארין
 וסיסס סמסלסליס ארין זו סויסס לזכרס רק לפי שסס דלס סי
 כסלו סי כסו כסססס סיס וכלי קדוש סלכריס גס ארין כסן דלמתיי
 כלל לסיס קולס קדושס לפולס מס שסלס פכר לסיס אורחי
 וקלס כסססלי אליסס לכסס ולקבוס מקוס סמדר סמדרו סייד לסס
 לימיס סמדרס שסס פל ארוב ימי הידי דמי למסי מהריס
 סדוסס וסיסר רמיל סי קרי ססין כסגיס אס לא ססלי לסס
 כסירוס רק הניסס לכסס כסיו וסי אפיס דססלי לפסן לי מלי
 למסוס סול שסי סול סרין וסול ססכרל דססר מלי דססס
 וכסס סזכל לפסוס כמי שירלס סי כלי יסל למסוס כסלס ולסמיר
 סמדר לחול דלס סי רק כלי בסי לפי שסס ולס דלמתיי . וזין
 לפסרס פסד ולכסספס כסר לוסר דלמס ארלסן סייד סמדר
 לכסס בסי רביס סי דסססו כסלוס שסס וכלוסן ימיס שסספללו
 כו רביס לסריו כן כל ימי וסוי כלי בסי ארססי לזר כו כל ימי
 דמקרי דלמתיי ולי בסי כמיס רין וסלר אחריוס וסל דלס כסס
 כס ארין סקדס וסיסס משוס דכסל מלי לסכריס ולסויל אסוס
 כסיניסו סמסריס כסו סלר כלי קדס . וסל סול ססס יס לוסר
 דקדיס מססס דקיל ססס קדסס קדסס כסמור ופיס יריד סיס
 רליס . סי פסוסוס סמסרסר כסרו שס ומסס רלי דססלי אסלי
 שיש ססס לא קיל להסמיר רק לגבי סמקדיס נופי מסיכ לגבי
 סיורס דמקל מוסוס כסמור שס כסגיס וסיס לגבי סלקוס דקיל
 סופסין ללוקס כסו לירס וסי גלי מוסוס וכסרון דין יס פסד
 דיס מוכיסוס שסכר סרלסן לסי בסיס שס סמדר ולס זכר ולס
 סקל כססר מכיסס לא חון ולס פל מסס ארסס כסס כו קרי לן
 סססוס ארסל וסי וסלר לו מלריס וכן אוריוס ססי מוכס דלס
 סי דססס סול אחר מכס סיסי סמדר מוסלס לקדושס אסילו
 לזגיסס כללו . וסוד סוק חיי מס פסל דבר שישס כסס וכסס
 בסי סמידיס חדריס ללרס וסררי כססס לסספלס כו בסי ירידיס
 שסס פל ארוב ביי וכסגילס מסרי דוסקל דליכרל וליס מלן דסס
 ליס סיסי אגיד וסמיר כסו כל ימי . וסיכרל כו כקיל ארלס
 דסכרלס כוסס שססרס מוסמין כסכרי מסרי כסכוסס לור ססוסס
 יס לכל כמי כסססס חדר גזול מיידר כים סיכסרו וסוליסס לסס
 כמי כסססס וקבועיס לסס ארין סקדסס וסיסס ומססללין שס
 כסול וכסכוסס סמדין כסדון סד כו יסכר זסס וספיס דלס
 מילסל קדיס מיי מלסר שס דבר רגיל וסיכס כוסס סי אססר
 לסקסס כו . ופיס ליס מלן דסס לסיס סמדר קדושס כסיכ אסילו
 בימיס ססוליסס כסמכו לסספלס שיי סכרליס סוליסס אחר לוסון
 דסס דוסס למסי רלל לז ביד . מפסס פליסס וסיס אומדל דססל
 דבר כסמורל כליס סי קרי וביי סי רריס כסגיס וכססס דוכסי
 אכססס כסין ססיס מוכיס סיסי שסס סלולס סי מסי ססדוסס
 שסססרל וסלסס ססורוס ססורוס לסספלל פריס כססס סמדר
 סיידר שססן לסס כיו אחר וכן ססרס של שססריס לכקל וססי
 כסולס ימיס לא כסו כסדריס שסס קדושס . כיש אסיכ סכססססיס
 כסמקסו סכגריס יללו מקדסס קל לחולין כל סמדריס כלי סקסוק .
 וכסס פדיין יס מקוס ללין כו סלסוס פל כסל סמדר אס יכסס
 לסוילס סמדר מקדסס לחול לגמרי לא מל דקלס קדושס ולס סקס
 קדושס סמדר דכסר כסרו דליס דין לריד כסס רק מסיס אחריס

ססלססס סלי רלס יסל אלא כסר וסססס סוסס סרלי סלסס לססיו
 לריד סססס כסמורל כסור ופיס ירי סי יריד וסלמיס וכן רביס
 סיל דכסרס וקדסס אסילו כססססס כסלמס כסססס סד וסמיר
 לקייסו ססלסן כסו גזלי כסוסקיס וסכריס ססריק סורס קסיל
 לסמיר ופיס כמיס סי יריס סלי חכרו גס כן רמיל כסגיס ירי
 סיס רלי . וקסס להמיר סמדר כו לריד סרסס מסיקרל פל כסלסס
 שססס כסו כסס שריס . מייס ארין זס מן סקדס מסיקרל פל כסלסס
 כסר אססר להמירו ולוסר שסססריס שלס כססס כסירוס שלס יסי
 פלוי חוב כסר וסי מוכס כסוסקיס שס . גס ארין לסקסוק ולוסר
 דלסל לססיו מסי דסל כסר פריד סלן מסיין דסל סלסס
 ססורסס דלס מקרי סמדר לפסוס דבר לריסס או שלס לפסוס
 דבר כסל רסוס אריסס פריד רק כסלמס כסי אסי מור כו וכן
 פריד זסס פסוס ומכורל כסוסקיס וסור סי רליס . ופדיין יס
 לפסוק ולוסר מלסר שסס קדומין וסיכ כסלסן שסססס פלוי
 כסר לא הניס להמיר כסרו שוכ ארין כסס יורסי וקוסס כסלסס
 מוכס לפסוס דבר דלס פרידס מיי . לכ אס סי יורס מלסכסו
 לרסס סמסריסס גס כססססס לא סלמס כסי סיסי סמדר לכסיכ
 לזסיסוס לומריס סירופיס סי סיכ גמור פלוי לקיס . וסלר שיש
 כסן דבר שסל פלוי סקסס כסי דלי כסי כסלל פלוי דקיל ססלין
 פל סקסססס וכדקיל כסור ופיס סי רליס . מייס יס לוסר סלסר
 ססספללו סמדר כסל ליד גמלי דמי דסו לא מלי לסלול פלוי (כ)
 סמיס כמיס סי קקיס סיכ כיה) וכן אס מס זס סמדר כסס לא
 ככל ולס סלל סלי כסר חלס פלוי קדושס וזין לו סיסר פסד דלס
 דמי לחדר וסיכ סרין ארס להמירו סלן חוב פל סיורסיס לקיס
 (כמיס כריכיס כוכס כסגיס שיש חייס סי ריס דיוון דסס כסל
 מר וסיכ וסי יריס סיכ וסגיס) מסיכ כסרסס אס כסר ליסן
 לרסס מוסוס כן מס וסס ודלי מלויסס סיורסיס לקיס מוסוס
 יורסס מריס סמקדיס כוס כספ וכססיג דבר מסיס ולסמיריס
 אסילו חכס מסיסל לן דכסיו קדיס לא מפסס סמסס דלס קדושס
 פל כסוס רק דכיו פל סיורסיס למסו לסקדיס כו לא יססרו מלי
 מלריסס דלס פלוי שס סקדיס ודלי כמי אכריס וסי דלי מלי
 אכריס לססוס גייס לא כוי מלי למיידר בסי כסל סלסל פל סמדר
 לפסוס ולפסר אסילו כסללס וסיכס וסי לא סלל וכל זס מללי
 וכסר לן סכקדיס כקדס גמור ולסלסין . מסיכ כסדון דין שלס
 ידפיין מלסכסו אס לפסס אס לזכרס חור סרין להמיר וסיורסיס
 מוסקיס וסססר סכסיג סלן כסן סוס כירור רק מלר מס סכס
 כן כסס שריס וסלר שסכסו כסמך ססמכס כסללל כקיס
 שכיכ ססריס חדריס לקלס ארופיס כירידיס וליס מוכס רק כל זמן
 שירלו מפסס אסי אלו חיי סרלסן ססס כן לא סי לריד ססרס
 מלסר שסססלס לא כסו פיד כוסס וקסס ורלי מוכסיס סניסו
 רמיל כסגיס אסי סי סקסין כסריס כריס מילס כססיוס כסיכ
 וימי פסוסס . ססלסס ססרי סול מסס דססן מי סלכסס דין
 סדסו וסי דקיל מלר ססמקיו כו רביס אסור לקללו וסניסו
 רמיל כסגיס חייס סי ססי . אכל אחר ססין לא דמי כל דסס
 סי לריסס סריס מלר כסללו וסול סססס דרסס לן ארין לו לקלל
 מס ססמקיו כו פיס רלסו דססס . ופסד ססול דבר סללר לריסס
 כסכרס סיסי לסס דין שייכרו כו . מסיכ כסן שססיקרל סי
 סיל סססר ולרסול כסלמס לכילס מוסקל דליכרל ולס סמכו
 דססיסו לסחיק כו כו כסס ידמיס שססס כן כססו וכסוס וזין
 לסס כסירסו פלוי אסי פרוסוסס וסמיס כסמיס כסס סמלסן כיש
 אס כסל סמדר רולס להניס סמדר כקדושסו לימיס סמגונליס
 כסרלססס לא ידפיס כלל מקסס לפללס דלס מלסס ססול מוססס
 מסי ססול רולס לקבוס כו מפסס וסלסן כסל וכל כרי מסיסיו
 פל חול מס שלס כסססס פד היסס ליס דין לריד כסס כו מלסר
 שסס קדוסיס סקדוססו סי ססגין מסיס מול כן ספריס סמדר
 ליסן כו אריס מס סכסכרי אסור גס ללסל כו לסריס ולססססס
 כו כרי כסן גלי דסס שלס קדוסו כקדוסס כסלי כו ססול
 קדושס כסכרי ומס שלס ססססס כו חול כקכס סול מסי שלס
 סי לריסס לו כו סי לסס חדריס ופליס יוסר מסיסס וסס כסלסרין
 שיש לו מקסס וקין וסי כים וסלרל לקטסו דירסו כקכס סמדר
 זס מי מפסס כרו ומלן לו למלס כן פסמיס קסוס ללריס ולס

מליט לר"ל שחלקו בדרי כהני שחברו או שחברו רק בין ששנים
הגון זה מנוהג כבני קהל קנין לא בין קבץ לארצי ולא נלחם
לומר בני שינה כהני דאסור אפי' ארצי רק שחמירו בני' המדרש
דוק ופי' זה אפי' קלט החדר קדושה בדי' ע"י הזענה לפולס
למרים המונגלים בלחץ שזכרנו למעלה היה מותר להשתמש בו
בין המרים אפי' בקבץ וכמ"ש. אבל מלמא דפשיטא לרעה השואל
דאפי' בני' דר' חדר זה לפולס לומר המונגלים לבני' שומר
לו להולילו לחולין ע"י שכן מחמיר חדר חדר נזה בדיוקא הפלוגי
דלא עדיף מבני' דרשי להחליפה ולמכרה ולסמרה ביש כהני
אחר. מבטיח לי ודעתי טובה לאסור דהא דכהני דרבי' שרי
משום דנעשה האמירה או הסתירה והחליפין לפחות מהמכמה
קוני העיר או בני הכנסת דהוי כדעת כלם רק דנמעות מכרה
אסור להשתמש אפי' נמכר ע"י קוני העיר כמטמא אנשי העיר
כל זה לא יושל לבני' כהני של כר"י מפני דמטמא אסור ומירי
ואפי' יש כהני אחר כמ"ש ר' ירושם. מש"כ מן דין דחיד שר"י
להחליף חדר אפי' כ"י מיוחד רק לבני העיר ואפי' השני אלא זה
דמי לבני' דכרכים לבני' אנשי דמטמא אסור דלמא ירחא לכו
טפי בקמייתא. כ"ש זה שמיחד למורחים דאסור מטמא וחדר השני
דיוקא פלוגתא וטורח לפולס כסתר הסדריות שאם הקדש' בפי'
כלי זמן שיהא אסור להחליפה. וגם להא' מלמא דמי למקדש' דידי
משאל יור' הגבאי אסור להלוותה ויהא להחליפה בלי רצון הגבאי
שהוא יד' עניים שזכה עמורם. ויבדוק זה אורחים שכבר התפללו
וכבר נכנסו בחדר כשחלה שאל' לכל זה כי לא היה בלון הזמנה
המוטלם לקליטם קדושה לכן מה שרואה בעל החדר לייחד חדר
מחמיר מילמא יתיר' עבד ומעיד ולא עדיף כח חדר השני
מכח חדר הראשון. אם לא יקדישו בפה לפולס או יעשה בו
הכנה בבין שגורא ממנו זה ופי' יסר כוב יתנה על חדר השני
שלא יהיה בו קדושה רק כל זמן שירצה ולא יהיה עניו לנדר
ויוקדש לרבים. וכל מה שכתבתי לשריפתא של חדר הכיל ר"ל להלכה
אבל לא למעשה בבית אחר קפלו עלי' ימי זקינו ורגישו ימי מורדי
וטובי. ויפסידו מבלו כי בעווי. ומש' חז' עיוני. נחלש שיטתי.
ובמעט וכו' נצירוף שאני כמותו בלי כלים וקלמס הם בדי
דרך שאלה דהדרי בעינא לכן לא יסמוך השואל עלי' עד כי יסגי'
לחד מבפני הוראה להמירה כי אפילו אחריות' דנפשי לא יחא לי
לקבולי כ"ש דאחריותא :

כ"ד הכונן העמוד יאיר חיים בכרך

א בחבורה לומדים אלא ומקשיבים לקול' ספרו יחד
י"ב ב"ב בטוב לבס' בין בימי פורים הטיו
גורל כל טוס כסף גדול מוזהב וימנ' כל אחד ח' ר"ס וזה מטעם
הגורל מבטיח' שתי קלפי' או שני כלים ומסילים י"ב פסקים כמוב
על כל אחד שם אחד מהם לקלפי' אחת ומסילים לקלפי' שניה ג"כ
י"ב פסקים על אחד מהם כמוב מו"ט וי"א ישאלו חלקים ופיוק
או פיוקם לוקח' ח' מבלי זה ואי' מבלי זה ועם מי שילא מו"ט
זה בכוס. והנה אירע בגורל הכיל שילא מו"ט בהעלאת שניה
והיה שלא בעי' הראו"ש שפלה פסק המו"ט מהר. וח' מהם נדק
וראה כי היו רק פסקים חלקים. וי"ד והיה ראוי להיות י"א ועל
שנים היה כמוב מו"ט ויבין זה שזכה לו לומר אחר שאין ששעו
שני טעמים אלו בודין או שזכה או דרך היסוד ושמוק' לין בו
שום גרעון או יפי' כח לאחד יומא מלהצרי' ואם מולו גרס לו היה
חס' היה נכסון ורואי' פתרה לו שעה. ואמרתי בפשיטות שבעלה
הגורל דק"ל כרב דאמר בעלה המחלוקת בלא להם אח ממתי'
בפרק בית בור דף ק"י ע"ב והוא בטוב ח"מ ובשיע' ס' קפ"ה.
וחזרו להטיל פסקים חדשים בלחץ הכיל לשני כלים וזכה מהם ח'
בהעלאת שניה ואחד מן השאלים בקלפי' לפי מומי פסח פסקי'
הדברים השאלים ומחזק' כך ראה שחשד שם ח' מומי מפני שלא
זרקו למיד' הקלפי' רק י"א פסקי' ב"ב. ואמרו בני חבורה לנטל
גם ח"ס זה וזה שזכה טען נגדו דלחץ טעם לתלונתם ליקלל
הגורל דהרבה ע"י גרסון שם ח' מהם היו קרובים לשכר וע"ר
זה שהיה חסר ביקש הוכחה לפשר וליתן לו ד' ר"ס והיה מרואה.
ובלמס' לפס' ריהסא היה הדבר מצוי' אלא בלי הכרעה אבל אחר
ע"י

ס מעשה שחירט בק"ק וירמיהא ברעם הגדול שנים ש"ז
שפסיד לי איש ישר וגאמן שהי' בימים ההם שחלמה
בז' יחידה של אחד מן הגדולים ועבירים אשר בק"ק בצנפ"ה בימ'
ומפני רוב הכניסים רחמנא לילן לא הי' כמלא משרתם או משרת
שיכמשה בחוליה מן המשרת של קבץ אחד יס' מואר ובעל קומה
שחמר לבני' הכנעני נפשי חשקה בנחך ונכמרו רחמי' עליה אם מן
לי ס"כ כמ"ש שאם מחיה ממן אומה לי לאשה ח' אשרמנה
ואשמשנה בכל כחי חס' חין כסף ונמרג' האב ונמ' לו מ"כ ובבואו
אל הכנעני גם היה נמנה לו ס"כ שמשאל לו וכן עשה המשרת
ושרתה ושימשנה בלמנוה ובמעט זמן נמרג'ה ועמדה על בוריה
והנה המשרת גם הוא בחוליה רע ועשרתה גם היא כי נפשה
קצורה נכספו ותלכסנה מאד וימי' הם הלא. והאב הפסיד חור' נז
לח"כ כי טוס שמשאל במו למשרת כאשר במו יחידה לו ומשכלת
ומפולגם בלמנה ויכופי' ואמר שכמ"כ כמ"ש היה בלחץ ממנו
ומנמו לנללם טעם במו משחם אבל הכה עמדה בלמנוה נגד
רצון אביה וגומה שער'ס מודקק לו סן בטימ' הן בלחור ואמר
האב אפי' לא חמ' לך אפילו פרוסה נדן רק מלנוש' כל זה
סבלותם ופי' וכן עשה ולקחה המשרת חס' ושאלה בעל שמוטה
הכיל מה שריל אם עמדו אבי הכנעני והמשרת נדן האין דמי
דייני לבאי דינא. ואמרתי לו כי לפי סיפור דבריו לא הי' הכנעני
מודקק למישה שאר חלמי' כלל ולא הדן סם המשרת והיה ראוי
לביק' האב וגם הכה לאשר ולקיים המ"כ בחורם שבושה ואם אחר
יאמר האב פקחנה חס' אף כי מלך לומדן דעת פסח המ"כ היה
שיקמה בדרך שולס מכ' נדן הראוי כפי' לומדן דעת העולם או

[illegible][illegible]

תשובה והשאלה מובנת תשובה

סב ער מה שערעיש שמעון שולמות פל שקראו ראובן טואף
קסרי שאטעס שבימי נעדרוהו סתם כחולה וידוע
לברס מי'א חמר כי מה שקראו טואף מונן מאשט איס לא חמר
בלוט כי בדברי זאלויס וכו'וים זאליק במר המונן לנבי ארס כמי'ס
רשיל ורולא כהגיה ש'ס לכן רף שלנשן מורה רדיל אין יליוף
לולא מאילא מי'מ בלשון בני אדם לא יובן רק כמו זאלי וזנות סס
צנה. ולל חלוי בלשון חורה כי'א בדרש' ריל לכן מלד זה אין
מסטיק מה שראובן משיב כי שמתון מא'ס צ'ס דנדודות. והיה
ד' אלפי פבירות וספק'א לריל צירושלמי מ'ס דנדודות. והיה
בהי'ך לא מלי למר'ך דיבוריה אס מונן לנבי ארס שהוא דוסי ושען
לולא כהגיה ש'ס הריל בקראו בן הזונה. ומשפס שבי' שקרא אחד
למשה רפשו אשט איס והפמיסו תליו קנס גדול אף שה' כמשחק
מפסי שבי' סמוך כשמו מוכח שלא היה בוונטו לשמוק ועל כה'ג
לחמר במסלה'ה יורה זיקס וגו'. גס ת'ס שמעון כי אין משה
יילוף אחס מסטיק לקראו טואף שענינו נעמד לך אין דיבריו
ממז'ה בן בלשון מקרא שגל' מות יומת הטואף ואף כי יש לחלק
ולומר דסס קלי' מל הקדוש כי יילא ת'מ גס בלשון ארס בכמה
דוכחי מוכח דכל המנה'ף אפי' פ'יל תקרא טואף וצ'ס'ס פ'יל
בלמר מוכח לא מתיח גס בדריל דרשו מרלמ טואף הוא וכי
וק'ל וכן מורגל ג'כ בלשון בני אדם. ולול' זה לא היה מסטיק
מי'ס ראובן ששמע קך מאחר'ס שמוחק צילוף וזנות זה מביאר
בשי' ס' פ'ך סלי'ה סוף הג'ה. ומ'ס ראובן כי במשמה בחורי'
דיבר שמעון כסה מלל שערסה והסליא לנשות סס בנת בלר'ן
יקרום ימות השיב ששעון כי ברכה יין מרסה הר'י חבורות פרי'י
טושי' שדיבר קך כמספאר ודך גיוזס וקד' וזול כסיו ממך ככרסו
סושי' וסוד רולא כל ארס רשאי לבי'ס פליטו ולא יסון רשות
לאחר לבי'ס ככ'ס בלל' גס סערק סדר תסיוות ארס דומה המבי'ס
מסנעו ובי' ס'ס סכסר'ין ספיה רק דרס חלקן מה ולומר דבי'ס
צ'סמ'ן דוסי לחר שטורס בלשנו' שוב כסל דרס פליטו בי'וס פליטו

הנכל קום בעלה כדך כ' אלפים וחצי רימו. של חלקה חצי ענין
לסך זה. ואחר שדחה המסעס מדן מורס פ"ס הקריס י"ז
שספורדו לקיים דברי המס האלפי מס דמתי כדון פ"ס דר
גמרא גמור ומורס' מסא :

תשובה

לכח היראה שאין דבריהם הירל ממש כלל משי
פריס הא' הוא שהרי אפילו אמל של הירשים
קיימו לוחם סוקן שארם של הדברים והסכסוכים יבדלו ויפשו
לוחם אכסר ומי ומי שיעבור לא ימול רק חלק דיקוס הא חנה
ללוחם הבאים כפורם ירשה לוחם יכול להספור ממלחם כרזוס
פ"ס המלח פנאי משיכ האשה אשר באה בשמית שדירה רק שסמל
זו פנאי וכי יכול הלה לסמול כל ישראל ולא כשורי קרובים כדבריהם
אשר למלח פנאי. ואפ"ס שחבר בשטר ככל פנאי חלוקה ויש לפרש
שם זה בכלל ולא פריש מירשים. דמיא אחר שסיה כעלם שטר
ולא סבקסם ירשה כי אינה כז ירשה חין ככה המלוה להחמח
חנאי וסא מוכנס חוכה ועל הירשים רמיא לפרוס החוב לו ליון
לס כחאי ולא אמרינ כז לומדן דפס כמיס הגדולים כפלי
המשפס שכתא לקמן כסיה ודאי דכז יפה כחס מכחס קך
לפספיד ולפי שיקול הדעת כל ישר סולך. ופן סכני שהרי פלס
כפיפס האשה הוא שסס פכרו פל לוחם סוקן שכלל לוחמו הוא
שימו לכל כז ממכדיו חלק דיקוס בלוחם שלא יסי זסס לכפליסם
כלל חוסך פל שטר כחאי וסס פכרו ולא קיימו וכן שטר כחאי
שכחוס כז גס שלא יכרו ירשים לחלוקה כלל עד אשר פריס פחאי
ספיה ימו לו חלק כחאי וסס לא כן פשו ואך יספסו הקפסר
פל פיס וסלס פיקר פסנת האשה שסס פכרו חלל קיימו מה שמוטל
פליסם לפסות. חף כי גס חלק דיקוס הירל כחוס לכפלה וסמילת
לקח סירוחים יוס יוס וסס הוא עד לוחם זקיס. וכפנין נוח
המשפס שסופרים ממכדיו האשה שבעלה הראשון קיה כל ירשה
אשמו ושטר כחאי שהוקס פליה וספסר וסמלה לו על הכל כז
כי אלפים ריט הוא כספיה ששעה לז וספסר חאי החי כראה
פשוט שאין לחאי האשה הירל שוס ככז פטורים ואין לחאי כעלה
הראשון שוס שטר קין שחאי קסס מלשמו כל ירשה ולא שוס
ראי רק שסופרים קך כלי ככז וראי רק מסכרס אינס נאמרים.
עוד סופרים מל פוקס זקיס אשר רשוס כל יי לו לא יגיפ
לחלקה רק כי אלפים ריט. עוד סופרים שכתא ספסרס האשה
הירל פל ירשהת חאי גס ממנה חאי כית שנתן לה כעלה ככל הוא
ואת כל הדברים האלה יסא הרוח כי ידוע מה שחאייל חין לחאי
חוקס כנכסי אשמו ואמרינ כז פ"י יס נוחין הא ראי יס. ופי
רשרים שרל חס יי לו פדים יס שטר מכרה שסכרה לו אשמו
ירדפ משיס פרק מליאת האשה דסיה ופי האשה שבעלה דסיס
דירשהת אשס מקררס ככסי מלוג של ככאיס פ"י פיה ולא קנה
לוחם כעלה כלל דקיל פ' חוקס סכמיס דיי וכסשולח דמי קין
סירות לאו ככין הגוף דמי ואי לא ידעמי משיכ זכז ככל האשה
כנכסיס שלם שלא זכזת הא ככס פדין שהרי אפילו זכזת חין
לכפלה חוקס ככס כלל ואך נאמר דך ככרס שבעלה לקח ממנה
כל ירשהת וסרי פדין שטר כחאי כידה וללד שבעלה חין ראי
זולטי קול דכריס. ומה שכתב לומר שפיס השבחן שבעקס סוקן
לא יכא לחלקס יוסר חאי לומר חכד חשבון ומה לנו לחשוב חשבון
של מה ככד וסרי כעלה החמיס פמנה לאשמו פל קך כי אלפים
ריט וסרי קיל כחית פ"י המדיי חת פלמו אפילו כדכר שלא
הי חייס מועולס הוא חייס לשלם ואוחו החוב ככרס חאי כעלה חאי
מוחו ככרל ומעולס לא פסיה ולא מחלה ולא מכרה ולא כמנה
האשה דכר לכעלה רק עגד מה שכל לידו מהשיך לס נתן לס שטר
חייס ואין לסכרס חאי מפשיי כלום. חף כי חין חשבון שבעקס
כרוז שהרי כל כלי כית של לוחם פסיר שפלה פל פשרת אלפים
ריט חייס ככלל כחשבון שבעקס וסס כז נכל ככל האשה גס חת
חלקה ושוד חייס אכסר לפסוד פל פגליה סכובון ממוך חשבון
שבעקס מפרי הפסרות הסכשיין של זכז ואכריס סוכות ומרגליות
שספריך לוחם הפסיר ככך מה וסכרו כיומר וכן כפנין חוכות
מפרי הרווחים והרבותי שפלו. וסס שספסו מפרי חייס כית שנתן
לס כעלה לא ידפמי מה פנין זכז לזס חס נתן לס כעלה מנה
מה לסס פלי וסרי נתן כז וסס לרחוקים ולקרובים אשר לא

קבל

מא' לחין דעלמא פי כספרי מ"ק שבעלמי כמס. כי ככר דברמי
לחליק ככר כמוכן. ופיס רלוב מפי ידוע סכר דלגמריס מלס
דקיל המכייס כדבריס פסור חלי אמת הוא מלד דינא דסיס כלין
המכייס פ"ח ומימ כזס המככז סוקר סכלסס וסמססס ככל נסל
יסרלל לקסס פל זס לפי חולר ספנין כמיס ככאיס שייס סימן
חייך סליס ואס חלילס לא יפשו כן יכז יוס יוס מלחוקס יסרלל
ואיט חס רכסו חייס יכפלו. סוף דכר לא יקס רלוב מועולס
וקנס חכל לא כדפס שמוטן ודימ רכז וסמא חייס כייסו וסו
לא מדי :

כ' שאדה

רלובן עסיר מוסלג היס לו כןוכת ומתו שיהס
כחיו וחליס וסכרו אחרים זין דסיס כן
הכח שני כריס זכז וסכז גס היס הכיחס אחרים שרי כריס וסמי
כמס וסכז רלובן ככרל סכיי כחיו כז חת כז לכן כזו וסמן לנכדו
כז כז הירל שטר כחאי ריל כחיי. חלד מכרי כז אשר חת
כחיו וסמס סכסר חחיו חוקס כזי מנכנינו פל קך חכסיס אלפיס
ריט חכן סופסכ ופי ופי חאי חיס שייס חת רלובן הירל וליזס
לפרי מוחו כמס חלואת ומכס של ספרישות שיפלו כחלוקה כין
ככיו וכי דזוס שלסס אכסיס המספריס וסמס קלמס פסולי סדות
לקמס מן הירשי ולא יין שוס חאי מוסס לסכוע חכרו לפרי שוס
דיין כסולס או ליקח מורסס כזוס חוסן וכל מי ומי שיעבור לא
יקח כירשהת רק חלק דיקוס וסו לא מדי. ופיס חאי מוח רלובן
חלקו הירשים חת קלח ורזז סכובון שרי רלוי לחלוקה וכאשר
היחס כז כז הירל לפירה ליימיס לא ידעס מה רק שרי חאיס
הגדולים חמס סלרו וסמס כז וסמס לכפל לחוחס מוס שרי רלוי
לחוחס לכד מה ששיין לו מכח פלמו כסכחחי של חמו וסכפל
חאי חלוקה קלח סכיל פסח פל פלמו שטר ככס כלי חנאי ככאי
לאשמו פל פסריס אלפיס ריט לכד מככוכסס גס סקלס שלמו די
ולקחו מועולס רלובן חייכ חאי שלסיס לפרי סירדו לנחלס ולחלוקה
שרי אלפיס ריט מכמס ספמיס וספסות ואמלחלות עד המכך זמן
רז וככלות הזמן יסכס קך זכז לכל חייס הירשים כזי קך המכייס
לחלקו ממסיס אשר יחמיין. לא פכרו ימיס רכיס וסמס גס ככפל
הירל וסמן כמככז גמורס לאשמו חיי כית גס לשאר קרוביו ואכסיס
ככריס נתן ממנוס וככית חאי ספירמו ילד קסן וימס גס הוא סוק
לי יוס ירש הכל חאי כעלה האשה. וסכז חאי מוס ככפל סרי
חחי אשר ירש לוחם חת שטר של כי אלפיס ריט אשר נתן חחי
לניסחו אשמו מלכד כחוככס ולקח כל ספסון לריס ולחוקס
כסיה לקחס האשה חייס חאי וסכריס לו קך מסויס וסלר שירס
לסמל וכפלה ופי חייס פסח לה שטר סילוק ככאיס. וכסמכך
זמן רז חאי ליקוחי סייס של ככד הירל ככרס קך רז מנכוכס
של כיי של פריס שרי מנכמיס פדיין כלי חלוקס כיל וככל פסס
שחלקו כריסס ממו לחאי כעלה הראשון גס חלק שרי מניס לניסחו
כן נכסח פסס חאי פסס וככל פסס היחס האשה וכעלה לוחסיס
ככוכיח שימו לס חלקה כחאי ספדיין סכסר כידה או כי אלפיס
וליי דמסנח כזו כלמסרס כי כל מה שירשס האשה זכז כעלה
ירשס חחי וככלל זכז גס מה שכל לחלק האשה ככך שרי אלפיס
ריט שלקח סקלס ככרל ששיך לס חמס מלוח וסכריס וסכרס חאי
אשר סקלס כחי כעלה הראשון זקסו חלו חמס מלוח פס לסרך
ליי מלוח וסכריס וסס עוד חלק ריט שסולס כעלה לסקלס כעלה
פל סקלס וככדו לו שטר ואיכ זכז ככס כעלה וככמס ירש חחי
סוף דכר נלחס האשה הירל כלל חת אשר נכסח לס זמן רז
לספכר זכז לסכז לממן חוכה כחלקס ככובון אשר עוד היס סלר
מוחו וסכר כסחפסות וסס כחלקס כמככז סקלס שלחס חאי מורסס
חריף וסככס כדין חת שרי חחיה וככסס פסרון מוסס פל שמיס
מסך כי אלפיס ריט חאי אשר לא קיימו שרי הירשים חת חנאי
סכסר לחס לס חלקה המניס חלי. וסכז שרי הירשים פריס
דכריסס לפרי סקלס ואחרת שסלסס פכרה חת לוחם וקניה סכלסס
לפרי כייסיס ולא לפרי ג' אכסיס סקוקיס שוכר זקיסס כלואס כן
לא פקח מירדשז זקיס רק חלק דיקוס וסס מה שכתב נפלה
חחיר ומכיש שכל נוח המכישס לא רלו לסכיי כלל לפרי כיי
דמחא רק קול ססס כסמס סלומריס של ירשהת מחוס עד שריך

יין

קבל מהם מנה מסולם י' כי מאוכזת חיקו אשר סבלה מחט
כמה לרוע ופחדות גם בליה לא שכנ לבנה בחוליו לא יפלה אם
מן לה ממנו והרי יש לה חוקה פס ספכה שדרה בצאת אחר מה
בעלה כמה שרים ולא ידעמי כלל חיק מלי זה בזה ואחד נכדה מלכית
דבר שלא חזר. ונראה דאשילו בעוד בעלה חי לא היתה יכולה לא
למכור ולא לימן במתנה אשילו לבעלה חלק ירושתה מה שפדין
נחלק שברי פיקר וכוונת' הוא חוב שיש לה כתובת' במשור' הניל
וכל עוד שלא נחלק חין לה רק שפדור עליו ככה ספיה שדרה
וגרם ספי מדלגיל שבסי' ריש ודבר שאינו ברשותו שבסי' רי"א
כפי רשנים פקד' סחלק דק קכ"ד פ"ב חין לך רח"י כזה דבר
שלא הי' שלה ממולם פ"ס וכו' שבסי' ס' סיו ס"ק ק"ג נבי קרן
פירות ס' חקת הנמים דק' ר' פ"א הי' לגבי בת כחמיו וכו' ו
כתבו המוס'. וכו' קל כפי ר"ס ס"ד דא"י למחול השכל
מלמד מה דק"ל ס' פ"ג ס"ס דלא שייך מחיל' רק במסות דלאלה
נחמ לאסוקי מסות פקדון וכ"ש חפצים וכ"ש קרקעות וא"י יפלה
על דעת שיהי' אפי' מחילה בנדר' אפי' לגבי בעלה כפי' בלמי
מס' שפאר חלקה בעזרון שפדין לא נחמ'. ואם במכירה או
במחנה שפיה (ר"ל שפד' כחמיו על ר' אלפים שנתנה לבעלה בראשון
זכה בה בעלה) מחל לימא לן דהרי הוא אחר שפסם יולא מתחת
ידה ופדור אשילו נחמה השפד' לבעלה לא זכה נחמ' ומחיל' החוב
לכ"י כתיבה ומכירה שברי השפד' נכתב עלי' ועל יורש' י"ח. סוף
דבר לא ידעמי' בנחה חוסן פדור דקנה בעלה ירושתה לליקנה
ממנו אחי נחמה ירוש' וכו' וכפי' פדור באיזה נשך דק ס"ח פ"א
אמת קנאה דאקריה ריבלי'. ומכ"ש בנחה שבמסות פשרת אלפים
ר"י שלקח הקבל דלא קנה אותם הבעל ולא הי' ביטול'ו לכלול
אלו המעות עם מעות שלו ולקוף אותם על שמו במלוה מבלי
לנוה וידיעתה ואשילו ידעם כמו דק"ל שאין לבעל חזקה משום
דלא קפדה סברה כשיניע זמן הפרעון שהוא הניכר יפשה לה
בעלה גם על זה שפד' מוספ' או שפ"ח. ומכ"ש שאין בחקתי
דא"י לא בנזקית מלוה הניל ולא בחלוקה הפרטיים הניל כי סמכה
על שפד' חוב בדידה והוא נכתב ככא"ס שכל זמן שזולא קיים וכו'.
גם ברור לפיכך דהיורשים מחויבים לימן להאשה כחמיו לפי המסות
שכניה הוקן וא"י כי אחר ק' לקח הקבל סך המסות חין גרסון
להאשה בזה כי מיכ' ברנש פסיר' הזקן נפלו נכסי קמי' יורש' ו
חובי בהם לפני' זה שפד' יליו לימן. להאשה כחמיו י'קדו לימן
כפי מסות שניה אחר פסירתו ואפי' שכשמים מכריס פדורא
ס' י"א פסק שגם הכנסה יפדורו ממלקן פישור נכסי הבת וכן
משמע בשו"ת מהרי"ק ס' פיה. נראה דלא דמי דהתם גם
פישור נכסי הבת הוי כירוש' או חוב דחל מיכ' אחר פסירתו
כמו שסיים שם במשנה להדיא וכן בשו"ת מהרי"ם מלובלין ס' י'
ד' ולק' יפדורו יחד מש"כ בנדון שלא נחמסו הנכסים רק זמן
מה אחר מותו וכבר זכו היורשים כמו דק"ל פרק מי שהיה נשוי
בדן מרובים ונחמסו ונבחר כדור חיה ס' ק"ח וק"י. ועוד
שי"ם דהתם ספק דפישור נכסי קודמות מלד' אומדן דע' פ"ס
משא"כ בנדון דידן דהוא חין לסכת וסדר קולס שיקרה כזה ואין
כאן אומדן דעם. ועוד שלישי' דמכנה ממסונה הניל ושר' שארית
יוסף ח' מ' ליה ליו' ומכריס מלובלין י'ד ובפרס דק ס"ז פ"א
ומהרש"ל מ"ס ומכריס' ג' שבספרי' כחמיו שלהם לא הי' מותרים
רק שיעול חלק כחמיו קתם מותר' כנוסח שכתב' שדיה מבואר
בכל הכנסים שארית אחרי מותי שלם וכתב סתם י' לפרס שזיל
כחמיו לפי מה שצ"ע לחלק בזה החלוקה וכן משמע להדיא
שו"ת מהרי"ם מלובלין הניל מש"כ בסידור מה שארית אחרי מותי.
ועוד נכתב שלא יהיה רשות לכל אדם בעולם ליקח פדורא מכל
נכסי פד' פרסון מחלק חוב הניל וקשה מתיכא מימי יקחו וא"ס
בדן יקחו למחי' מכריס הפדור' אלא פ"כ מורה באלפ' שר"ל שלא
יגרע כח האשה אם יוקח דבר משבון וד"ק. והרי ברבי"ם ס'
ה"ס הובא בש"ס ס' ס' והרי ריבון ס' רפ"ט כתבו שמדקדקין
לשון השפד' ולא אמרינן הוי נכרה וכו' וראה ח"ך דקדק בשו"ת
מכתבם בין בראוי בין במחוק ולא כתב ברא"י ובמחוק מכ"ש שיש
לדקדק יתור לשון כזה. ולא שייך לומר אומדן דעת כלל כמי' שו"ת

מכריס פדורא' כ"א וכן בשו"ת שי' ס' ח' וליה דאין לומר כלל
בשכתב' דרשמו היה על ח"י חלק זכר לא על החוב ופי' שו"ת
מכריס מלובלין ד' ומכריס' ג'. גם לא שייך לומר חוקי נכסי'
בחקת יורש' מפל בלי מלח לגרוע כח האשה בלי קצת וראה
וכפי' כתב בשו"ת מהרי"ם מלובלין הניל. מכ"ש בשכתב' שדי
האשה שכתב שכל לישאל דמי' שפד' למי' הכל יהא נדון וכו'
דמסי' מאד לבעל השפד' כמי' בשו"ת מהרמ"א ג' גם כתוב כל
חוקי תורת נאמנות ככא"ס. ואשילו למח' דק"ל יד בעה"ש על
התחמיה מ"מ כתב ברבי"ם שם דלשון דלדור לא אמרינן כך ע"ש.
מכ"ש בנדון דידן דנכתב להדיא דיה יהי' על השליטה כמפורס'.
וכבר ידוע למכ"ש שא"י פה לימכור לפי' נראה מפני השפס' רעה
ורעם שבק"ק קונלינן אשר שם שיש עלי' וכל מחמד עיני פוסקים
הקדמונים רי"ף ומשפשו וסורים ואין ביד ר' אהר' נאמנות נספדים
וקל' שו"ת קטנים לכן לא הי' ספוק ביד ללון בעמק הלכות
פוסקים בראוי רק ככתבי הלפס'ר' :

יחזיר חיים בכרך.

סד אחר

מכריס פדורא' כ"א וכן בשו"ת שי' ס' ח' וליה דאין לומר כלל
בשכתב' דרשמו היה על ח"י חלק זכר לא על החוב ופי' שו"ת
מכריס מלובלין ד' ומכריס' ג'. גם לא שייך לומר חוקי נכסי'
בחקת יורש' מפל בלי מלח לגרוע כח האשה בלי קצת וראה
וכפי' כתב בשו"ת מהרי"ם מלובלין הניל. מכ"ש בשכתב' שדי
האשה שכתב שכל לישאל דמי' שפד' למי' הכל יהא נדון וכו'
דמסי' מאד לבעל השפד' כמי' בשו"ת מהרמ"א ג' גם כתוב כל
חוקי תורת נאמנות ככא"ס. ואשילו למח' דק"ל יד בעה"ש על
התחמיה מ"מ כתב ברבי"ם שם דלשון דלדור לא אמרינן כך ע"ש.
מכ"ש בנדון דידן דנכתב להדיא דיה יהי' על השליטה כמפורס'.
וכבר ידוע למכ"ש שא"י פה לימכור לפי' נראה מפני השפס' רעה
ורעם שבק"ק קונלינן אשר שם שיש עלי' וכל מחמד עיני פוסקים
הקדמונים רי"ף ומשפשו וסורים ואין ביד ר' אהר' נאמנות נספדים
וקל' שו"ת קטנים לכן לא הי' ספוק ביד ללון בעמק הלכות
פוסקים בראוי רק ככתבי הלפס'ר' :

תשובה

ומנאל רפ' פני חזק' שגם אומן חייב ומניא ח"ך אומן
פסור ומני' דהא דאומן פסור בגין דנקא ואיסור דלא לצינא
למינעור כלל וכו' וכמו המוס' לא שייך הכא לשנוי כאן נחמס
כאן בשכר דהכרת המסנפ' לרי' בקיאות גדול ולי' ליה למחוי' אם
אין נקי דנקא ואיסור ושי' שפס'ס הוא דהיי' מפני דלא היל
לרואו דנחמ' מנחמ' ככ"ד שפס'ס דשיקול דעמ' מש"כ סנה דבר
משנה פ"כ סיכס' מן השפס'ס הוא והוא גבי מטנפ' דנקא ואיסור
דלא פשעו דברר והנה' לדעת המוס' דנקא ואיסור אשילו קבלו
שכר פסורים. וכבר הכי אמר בש"ס ר"ל אחי' דיער לרי' אחר
משליח' היא ח"ל חוי דשק' קא סמיכנא וכו' משום דס"ל כר"מ
דלדן דיעל דגרע'. וספקו בר"ף וברמב"ם דחוקא בלחזר חוי
דשק' קא סמיכנא והרמ"ם וספס' חלקו על זה וס"ל דאחר שא"י
בקי חייב חפ"ס שלא ח"ל שלק' קסמיכנא וכ"ס המוס'. והש"כ
בכריס נכסי' ש"י ס"ק י"ב כהר"ף. והרמב"ם יפ"ס כי סוכמות
חלושות ואין מניקשי' להכריס ראשי' בן הכריס כי יש להקשות
סוכא על דעת רי"ף וברמב"ם דאם יפלה על דעת ש"ס חילוק ה"ל
לשים למח' ברומי' דבריי'ו וח"ל נכר ולא יחלק לפרס' הא דפסור
בין דנקא ואיסור רק דלא אחר שלק' קסמיכנא לא חס זה לדקדק
כ"ל הא'. ומ"ש הש"כ לדחית הוכחה ברא"ש מנח' כהנ' ברא"ש
וכנודי' דמיירי במורכח לקבלו אם זה האומן אומר סוכא הוא
ומיירי במדד' רח"י מהא דס' קמי' סיו' וק"י ל"י הש"כ רח"י
נכמה נ"ל דאין רח"י שברי' שם כתן היוצן קיב' טעם למח' יפלו
והוא לסוכת' אלא ופ' לא מיירי בטעות רק שבאחד ובמל' פשה
זה שישלו וכמ"ס הסמי'ס דלא סוכ' פשה בחוק עמיו וי"ל אם
המסנפ' שפד' זה שאמר סוכה היא ניכרת לכל מניי' מכתבים
שר' היא ודאי חייב לשלם דגוד הוא כי לא שם לבו אל' כלל
ואין בזה אום מבלי' וכל שהוא יומר מנחמה ל"ש דחייב ואין הקצס
מפני שלא הי' מוכרה ואין רח"י. גם ל"ס על הש"כ דאנא ל"י
דסר"א לא ס"ל דמיירי שר"א לקבלו במדעון או במח' ולרי'ן
לקבלו וגם הש"ס כהנ' מייירי וגם הר"ף וכן חלק ברא"ש ע"י
וח"כ

מוקדם להלוואה ופנ: כי לא ביקש לערער באשר ידע כי לא ימכר שמהל הדן הדן פס לו כי לא נהנין להכריז במים רק בעת מכירתם רק באשר הדרך להכריז מי שיש לו שיטבור או ערשור ומסיימי כחיקון הקהילה אפשר שגם זה ככלל ודרך מקרה אחר מקומות ומנהגים ואם ספק יד התקנה על התחזקה ויד בעל השער על העלויה :

נאם יאר חיים בכרך

סה דנה

נשלחו אלו מק"ק פלוני דברי ריבוח אשר נפלו בין בעלי חליה פלוני ופלוני ברוב דברי וגביית עדות ופעולות אשר היה עלי לטורח רב הקריאה בהם אם מפני אריכות מענה לשון שאלה על ד רפין גדולים מלאים על כל גדוסייהם ואם מפני דברים הנזוים ולשון סרוח אשר בא בהם ונעלה נפשי בקרלי לוחם ומי' להשקיט הריב קריאי' ושיתי ושלשתי לוחם עד כי היו שגורים נפי ובלבדי כפשוטי דומתא ואמרתו אחמיה לדעת פשר דבר בין הגדרים והיא רחוקה מכליושיהם אגדר דברתי אחם עמם בכוחי אלא . ולדבר פ"ג הדן בדברים האלה קשה כחורמם כי מי ימן פלם ואחרי משפט חומן ואוכלי על כל דבר קיוטר הכח הוא או מעט הקל הוא או קשה ומימ סרם החלי לדבר בעלם דבר המכשיר קלל כללים הנוגעים בדרך כזה ובטענותיהם לפי הדן כמפ' מהרש"ל . אי' כתב מהר"ם מי שחנפ' אג' חבירו מחמת ביות דברים והולואו שיר זה סופר ואמר להדיס אין בו דין שביעה כי אין בו דרור דממונא וכו' וכן מהרש"ל ב"ש פרק החונל ס' מיא וכו' ק"ל בש"ס ס' פ"ז סכיה ובס' ח"כ סליח בהגיה . כי החמיל אחד בש"ד והס"ד לו זה ג"כ שיר אפי' קשה ממני אין שום דין ביהם והרשון מחויב יותר לבקש מחילה מכשירי אס רולא להיות יולא יד שמים . ג' אבל אם השיב לו הש"י כמה שיר ילא אחד באחד ובשאר משגמ' . ומימ מקילין מפני שחברו הפחיל ברוב וכלל הדבר בפעמים אלו הכל הולך אחד פשוטו כי יש לדבר ולפי הכנה השומע' החיורף הן להקל הן להחמיר אף כי יש לתרן דבריו ודלא כ"א . ד' עמא מקומתא ריק שקרן ז"פ . כלי פזום פנים חלוק אין בהם דין בושט פ"פ הדן רק ללחל יד שמים או משום מיגדר מילתא אבל אין הכיז טופין אותו ומימ בקרלי קטטורים להקל על הש"י שחולא פלוני שיר אחד שקראו חבירו הכיל . ה' כתב מהרש"ל ס' מ"ז בל המולא שיר לבד דבריו בביר ולא הספיק חייב מלקות ואינו רשאי לפדות כשאר מולא שיר לפי מה שהחליף כ"כ לא די שבישו מחלה ושכשו ריבוי' חטה על פשע ובישו בביר ומימ יש להקל בלורא מייבן או שח' אחד ממוכר הסיר והולך בדרך הישר רק ששכשו נשפגא . ו' קורא לחבירו כיסר בתחת הממים אין פלוני דין רק לפי ראות דיי הסיר ולפי הקנהור שקנתוהו חבירו כללל של דבר אין דין שיר רק באיסור לאו או שפסל לבא בקהל מחמת לאו הן בפרס או כללל בנזן משומר פושטי שפסל רשע מקור . ז' דין מולא שיר מלקות בב"ס לפי' וסוד רחום או יסדה בל"ט זאבני ריינס או לפי' מולא הענין ומחילה בליכור לחבירו . ח' מולא בחימ ס' שפיח ס' ח"ל מולא להרוג המוסר וכו' ומולא להרוג קודם שימסור אלא כשאומר הריני מוסר וכו' ומסרין בו [נשלחתי וכו' חסור אלך ואמסור מולאמר אלך ואכרוג לפלוני שחילוי הסרה בו כמה התרתי' ומולא בדיבורו אין מניחין אותו ואס' ג"כ ממון אלך ואכרוג לקלי' דפולא ק"ל עביר חירש נדוה ולא עביר ככפי חיה דליג פ"ב . וי"ל דשאי דבר הנפשה בפרהסיא ואפשר שיצמד ממד הוא או אחרים . לכן י"ל דגוים ולא עביר . ויומר י"ל דשאר מוסר דלא עביר מעשה וקולל בעיני חירש דאין בו ליט דלורייאם ולכן באשר דברים דעביר מעשה דפשוט לכל אקורו אס' מולא אלך ואעביר פ"א אינו חייב מיתה אם לא במסות ופ"ג מחליט שחילק הש"ס בפרק ד"מ דס"א [וה"ל אל חמסור אם העיז פניו ואמר לא כי אלא אמסורו מולא להרוג וכו' וכדור לפניד שדקדוק רב כי הרב ומסרין בו לאו משום דחייב מיתות בע' התראה שהרי המוסרים הם מאלו דמירידין ולא מעלין ולא בעי' התראה רק משום דכיון דע' דבירו נל"ה להחשיב כמסור וס' אינו רק ב"ש נרנ"ס לדבר ופ"ל בן מתרין כי ובשמוור ואמר אלך ואמסור הרי נרנ"ס לדבר

וא"כ דברי הש"י אמת ואין השנה על הראש' מיהו הכי' ורמיא לא הסגינו בחילוק זה לכן לא זכרנוהו בש"ס וגם כזה אם יש לחלק ס' הש"ס מסרין הנריימוס קר . ורש"ל ס"ל כדעת המרדכי והגיה ולכן כמי' שגם מה שמי שאומר לחבירו שילוו לפלוני שהוא בע"ח חייב לשלם כמי' מהר"ו ומימי' לה רמיא כי' קב"ט ס"ב דמירי ג"כ בדמוכה פסומך גליו או חיל עול קא סמיכא . והדן דין אמת ולדק ואי מודה בהסוד גבי שולחני הדרך לסמוך עליו ולכסחפק בשאמר לו שולחני אחר שא"א טוב לכן לפעיד אס' לא ח"ל חי וכו' (כמי' הראש' יע"ש) גם אינו מודח שיעלנו מוטל על הכולחני לדקדק ואם עטה לשלם ודלא כרש"ל . מש"כ באומר לחבירו פלוני נסוח ודאי אס' לא ח"ל חי וכו' או הולך לפשות על פיו וזה ידע מי' זה שאמר שהוא נסוח למימ סבור הייבי שלא הקמוך עלי ואס' אמר לו אי רולא להלווה לו אין דרך לסמוך על דברי אחד באשר לפעמים נעלם זה מאיש אחד ונלגה לאחר ומה זו סמיכה וסברה זו כחבה החוס' בכ"כ דיק הגיל בלמ"ג דיבור הגדול דיה עימא את הטכור דאפי' בהסוד לא היה נשחל למחר להחיליה לכלבים יע"ש ומעמה וכו' דין שראובן שסיר ערף ככה שט"ח שדירו . וכל כזה כפי' מולא הקונה כריס חי דעלך קא סמיכא מפני דיה' לו לחוש פן לטובת פלמו הוא אומר שיר"ה להיפרע מחמתו על בית כמי' הברר לו גבי המלוה את חבירו ומכר לו שדור סל בהסוד ס' קמ"ז ס"ז הכיל ובכזה דוכמי וטור דאדם עשיר שלא להשביע את פלמו ואס' זה נחולתו סמך על דבריו בכך לא הפסיד זכרו בשטור . רק דיש לו פלוני חרשומת גדול וחייב דמי' כמטעה חבירו ומסריו כ"י להרויח כמי' הסמ"ז שס ס' קמ"ז ולכן אין פיינו ללחן . ולפי מה שכתבנו ה"ה בשאל לשליש על המוכר אס' אינו הייב לשום אדם ושנה יודע אי שחיו חייב ונמלא חייב בשטר פסור השליש וגם כזה י"ל אפי' לומר עולך קא סמיכא כל הנסחרות לבי אלהיו ואין אדם יודע מסחרין של חבירו סנר היה שגיס כמי' דפליה קסמך ומסחמא ירבה נדרישו ומקירות אלא אחרים ואפי' דמלוה כשטר דרשו להספרסם פ"י פדי קלין ושטר שפי' סורף לקוחות מימ ידוע ומפורסם דלא ידוע ומפורסם הוא דמאין דרין בלנעס יד"ף ולכן המנהג להכריז החוקר בשעת קריי . האמנם אס' זה השליש ידע שחייב זה לאחר בשטר וכתש לו ואמר שאינו חייב לשום אדם אס' אחר לו זה ששאלו שמוני ביקש ללות ממני לכן אי' שאל אונך אס' חייב לאחרים וזה הש"י אינו חייב לשום אדם או אינו יודע שחייב לשום אדם ויודע ב"ש אס' אומר לו עולך קא סמיכא וכן אס' יש חיקין בקלי' שכל קליים ושפרות הנפשים זולם שיר לאמר הקיק בעלים ומוטל על הנלמנים להגיד למלוה על הלווה אס' נכד לוח בקרין ושכחו מלהגיד לו אכ' יש חיקון שאס' ישאל המלוה להס יגידו לו ושאל וססדו לא ונמלא שחייב בשטר מחויבים לשלם כי אין טענה שכתב מקרי חונס גבי מזיק . גם מה שכתב שמשון ככ"י כמקורס לגבות מפני שכתב לגובה שחייב לו המוכר ככ"י אין בדבריו כלום דאפי' כה המלוה בעי' ככ"י הכתב בהלמנות ובכ"איה בעת הכרות הכית ופרטר והמרה בלוחה ולא חש הלווקח וקאלו אחר שחיל מלוה פ"ש אינו גונה מבקוחות מחמה לא פלוג [ומימ י"ע שהרי רז"ל בהתמחו בנכרה אית לי קלל גבי מעשה ב"ד טמ"ש חשובה פ"ח גם גבי פרנסה ולקח הראש' מזה דין פכלויות . ט' סור איה ס"ס י"א בב"י ומימ י"ל במעשה יחיד דרך מקרה לא פלוג ודוק . וכן לפי' מולא מלוה לפני שטר לא חפיק שותא מימ גונה מבקוחות ור"ה' עמור' סמך לשלח מי' כ"כ סוף דקפ"ה . ומה שכתב בעלי שפי' מלוחרים ובקשו לערוך מפני שאומרים שזה שקנה הביא בלי הכרה כהנוג גרם להס היזק שאס' הכרה לא היו מלווים לזה כי ידעו שאין לו אחריות נכסים . ג"כ אין בדבריהם כלום כי הכרה הכנים ושלחוח הוא לטובת הלקוחות ואס' כמה : ג' יקפידו אין להס לחוש על מלווה להכל . וממולא דבר שכתבתי שצ"ק ההכרה בדיטול זכית אינו רק מפני חיקון הטולס ולטובת הלקוחות אמרתי ביהר שביקש ללות משום מחבירו ולא רלה זה אף שהיה ללווה בית פן יש כמה וכמה שפיח מוקדמים ונחמלה להכריז ב"גו להראות שאינו חייב כלום ובאמת היה חייב סך רב גלוי בן דודו ולוי שלא להפסיד בן דודו לא פרטר וכל אחר זמן לגובה ונכחו בשטר

לדבר שפסח ק וביכ' הרשבי"א נבי' בתשובה סי' קפ"א ואפי' דכ"י ל"ד סי' כחם ובי' דפסול לעדות הרי נבי' שפיח סיח כי נבגים דים חולקין ושם לא חזר שואל וזוהי י"ע על הסמי' שחילק בכך סי' ל"ד. ולפ"ד דעד כהן ל"ס רק לענין פדות ללא יאה אלא ספק הא קיל דלכחלה לא יפיר ככ"י הנ"ל ספי' כ"ח משי"כ לקרותו ק' ודאי אסור ומלמד כל זה גירי"א לן א"ס אחר אלך ואחמור ולא פשה אח"כ זמן רב ומכ"ש דבר פטרי א"ס נודע דג"ו ולא פירד דאסור לקרותו עוד מסור. והקורא אותו ק' הוי מוציא ש"י ומחייב לקבל דין. סי' הגמול' ש"י על חבירו יסיה מה שיהי' אינו ככלל כי יחס לבדו שנאמר דלאו אסורא פירד א"ס הולך ומסור והכאה דלעשר דנוסי' שא"י ד"ש חילוק גדול ביניהם כמו שחילקו בין פ"מ לסמור דשבר את כ"י לקטע את רגלי וברי' פירד אי"ס ד"מא' לנפשי' אפי' פ"י הכאה ולא ש"י ל"י לפשות פ"י גריס ככ"י ד' י"ל וכן ק"ל דוקא לענין הכאה נבי' תכ"א סי"ג המכה חבירו והחירו קראו ממזר פסור מוטי"ס כי יחס לבדו ואפי' ש"ש בוסה כמדקרות חר"י. י' המשך זמן ד"י יחס לבדו בהכאה שאין בו חבלה וברי' רק נזר לפי שפס זמנו עד הילכה כי שיה מפיגה כפסו כחולת אותו חסיד לבדו (סי' סי' מרכ"ה) שילין כעסו ומעשה שיה ונפ"ד ז"ס חול' ביום יודע כעסו משי"כ בחבלה תרובה אפסר לומר כל זמן שחיי"ת המכה ויש לו נזר ויטוריס יחס לבדו מקרי דוגמא דגואל הדם ומי"מ י"ע ד"ל גואל הדם הנראה שא"י משי"כ חבלה דהרי וברי' ממה חייב לו רק דק"ל כ"י תכ"י שא"י לבדו נפסד ממנו מדינה ע"פ. י"א ראוין אחר לשמטון כפי רבים שחול רוחה ושמטון השיב אי' מחזיק כחזקה ממזר עד שחבנדר דבר זה י"ל אף ד"י נבג"ה ח"מ סי' ח"כ באוגר לחבירו אהה מכ"כ כמו ממזר עד שחבנדר פסור וברי"א לן שלא דוקא קמס אהה מכ"כ דאפי' אחר אהה כממזר דלי"א חייב פ"מ ככה"כ שחיל' ממזר כדבר פסור משי"כ באהה מכ"כ כמו ממזר פסור בלי כסות ממזר שגרי' בלמזר אהה עושה כמו ממזר ג"כ פסור לכ"ס ואפי' ה"ג ככה"כ דפסור ומה נבך שהוא מחזיקו בכך א"ס אינו כן וכן כוונתו הואיל דקראתני רוחה גם אי' מחזיק דבר זה עד שחבנדר ולהדיא משמע הא א"ס יברר אינו מחזיקו לממזר ומי"מ י"ל בדרון הנ"ל שראובן ג"כ פסור דהא נפל אי' פוסקין שלו כמה שמטון השי"ט שמחזיקו בחזקה ממזר וכן יברר וכן לא יברר אין להם על זה כלום ומי"מ א"ס שמטון הוסף לומר לראובן ג"כ או גולן אינו רואי' לעולם ד"מא' נבך בכ"י רוחה ופל אי' מחזיק ובי' פסור שמטון כמ"ש כלל עולה שמסי"ע לפסור נז' שבעדו אכל לא לחייב אחר. י"ב ראוין קרי' לשמטון רשע ושמטון השי"ט וקראו נבך רוחה יפשה שמטון לראובן דין מוציא ש"י על אחר הנשאר דין יל"ס כמותר זק שלם ולא יוכל שמטון לומר כי מלת רשע כולל ג"כ כל פכירות שנשולס ד"מא' ראוין דמי' היה על פכירה אחת ממחוייבי מלקות כמ"ש ויהי א"ס כן הכות הרשע ואינו נזר המזון משי"כ א"ס אחר לו פכירה על כל ההורה או משומד אפי' ד"ל גם כן משומד לדבר אחד מי"מ נ"י דעת השומעים הוי הפובר על כל הפורה ויאל מן הכלל משי"כ ונ"ע דפובר אפי' עבירה אחת בשל"ס נפס קריק ל"ה. י"ג אחר ראוין לשמטון רוחה וחזר שמטון ואחר לראובן נבך רוחה י"א זה כזה דרו"ח הוי משי"ס מוס שכן וכו'. י"ד אחר ראוין לשמטון רוחה וחזר שמטון וקרי' לראובן ג"כ וחזר ראוין ואחר רוחה גולן לא נחשב רוחה ששי' בשכנר אחר לו ונפשה נכ"א מה ש"י לדקדק בד"י חבלות נחית סי' תכ"א סי"ג ז"ל ש"ס שחלנו זה כזה א"ס חבל האחד בחבירו יומר ממה שחבל בו הוא משלם לו כמותר חק שלם ודוקא שחתלנו שיהם כאלה או לאחר שחבל זה בחבירו חזר גם הוא מיד וסבל בו אכל א"ס החמיל האחד הש"י פסור ש"ס רשות לש"י לחבול בו כדי להליל פלגו ונבג"ה וכן הוא לענין גידוסי' ובידוסי' המתחיל פורס הקמס ראוין שיהם שמטון וחזר שמטון וכל לכמותו וכו'. ולשון זה קשה להולמו דמה זה ש"י הו' לאחר שחבל זה בחבירו חזר גם הוא מיד וחבל בו היינו תמנ' מ"ש אח"כ המתחיל האחד שהש"י פסור ועוד מה זה לשון מיד שכתב ובי' נזר הסכנר אדרבה הואיל שחזר מיד וחבל בחבירו שסבלו י"ס סכנר לפסורו כ"ז שיתבאר אי"ה האמנם ראי' במקור הדין כר"א"ס פירק המי"ח שנתקם מלת מיד כ' לאחר זמן

והוא הנכון (נפת כותבי' לא היה יד' פתי' אח"כ מלמדי' שם שהגנים נמי' וכתב כמ"ס) ומי"מ י"ס להקשות דמלשון שכתב הר"ב מהרי"ק בשי' משמע שכל כן הש"י פסור משי"כ שמומר סיה לו להליל פלגו ואפי' מה זה ש"י פליו רמי"א וכן הוא לענין גידוסי' ובידוסי' וכו' הרי ש"ס לא ש"י סכנר זו דכ"י להליל פלגו כמבואר ש"ס דהוי פסול משום שפס חיותם ד"י יחס לבדו ועוד דל"ן סכנר כלל לומר בגידוסי' ובידוסי' שהמתחיל יהיה חייב והנשי' פסור נבי' שלג"י ד"י"ה הוא שפס חיותם מ"מ הרי פירד ד"מא' לנפשי' לנקום נקם בדבריו גם הוא וברי' שקיל המתחיל למפרס"י ולמה מחייב ועוד למה לי פסול דכ"י להליל פלגו ג"כ ש"ס שחבלו נפסור ג"כ משי"כ שפס חיותם ומל"ה ד"ש חילוקים רבים בין ספס להליל פלגו וכן ספס דשפס חיותם הא' דפסס להליל פלגו הוא ד"מא' דהשי"ט שהרי אפילו אחת רשאי להכות המכה משי"כ המכה משי"כ ספסול דשפס חיותם לא הוי חק ממנה או חקנות הקהלות וסמכו לדבר מ"ש ויהי כי יחס לבדו וכן מוכח לשון תשובות מהרי"ס במדרי' סי"ס שור שנחמ ח"ל אמנם כי א"ס רגלי' לפסור את כפל הספסור ממזר שיהם מוכח וכו' פ"ס ונראה עוד דדוקא כמכ"כ דהרי לעשר דגופא פסור את המוסר אפילו הפסיד ע"י כל אשר לו כמבואר ברימון מהרי"ס מריבונ' משי"כ בלעשר דממונא כגון שחבירו מסור לו ש"י כלי' או הול"א פליו ש"י ובידוסי' אפי' חקנות הקהלות אין כהן לפסור א"ס חזר הוא ומסר חבירו כחלום שג"ס חבירו לדי' חזק יותר ממה שהזיקו חבירו וזה מוכח ממ"ס במדרי' סוף ב"ק ח"ל ושכחת י"ס פוטרי' את ר' יואל לפי שאין א"ס משי"כ על לפרו כיון דשפס חיותם הוי שאופו קס עליו והעמידו כפירא"י של גוים גם הוא כח"י וכו' אי' פסור שחלקו הקהלות דבר זה שא"ס הש"י חזר ומסר את הראשון ונתבין להפסיד את ממנו וכו' לא היל פלגו רק שנחכוון לנקום נקם ודאי כל כה"ג לא פסור הקהלות אלא מן הקמס שלא לדמות לו להלקותו ז"ל המסיר שמסר את חבירו כי יחס לבדו אכל מלשם ההפסד שהפסיד את חבירו דבר פשוט שלא פטורפו כי לא ב"ז להפסיד ממנו ולהקל על דבי' השי"ס וכו' וגם זה הוא תשובות מהרי"ס ולכאורה סמרי אהדי' ומה שחלקו יתורן וכל זה מלך המנהג או הפקדה רק שג"י מוכה י"ה כחם לחקן אפי' להפסיד ממנו משי"כ בדין השי"ס א"ס מוצד לעולם ולא ש"י אמתל' זו. הכ' תפסמא להליל פלגו לא ש"י רק א"ס (וכן מבו"ר במדרי' סוף ב"ק) ח"ק ומיד אחר הכות י"ד חבירו הרי' אגרו"פ והכה רשעו בזה אמרי' שזה היל פלגו מהכאה מחבירו יומר משי"כ אחר שגמר חבירו הכאומי' והפסיק מפט זמן לא ש"י חזר סי' אחר זמן דנקס הרא"ש הנ"ל משי"כ מטפמא ד"י יחס לבדו פטריק אותו לפחות כל אותו יום ואפסר אפי' יואל אחר כי משמעות הכות חרי' פוברי' דבמדרי' . ה"י י"ל מסכנר כוונה דמצי"ס להליל פלגו נפסי' פטריק המוכה הראשון לגמרי שהרי אי"ס דעלמא היה ג"כ פסור לגמרי ומומר להכות המכה להליל המוכה ועל כן המכה הראשון חייב לש"ס להפוכה כל הדיקו. משי"כ לפסס כי יחס לבדו לא פטריק המוכה הראשון א"ס חזר והכה המכה לגמרי רק כוס יפה כמו שא"ף א"ס הזק חבירו המכה יומר ממה שהזיקו סמכס פסור משום כי יחס לבדו וזה נ"א ש"י אומדנא כמה שהזיק המוכה דל"י יחס לבדו אין שיעור משי"כ לפסס להליל פלגו דפסור לגמרי ד"י אומר כמה שיהי' יוכל להליל פלגו וא"ס הדיקו יומר חייב כמ"ש שם כר"א"ס וכל השופקים אכל לומר שהמוכה הראשון א"ס חזר והכה את המכה ש"פסור לגמרי זה לא מישביר דמי"מ הרי פירד ד"מא' לנפשי' ולמה יתקנו הקהילות כזה לפסור המוכה לגמרי. ה"י שמטעם להליל פלגו מותר להתחיל כמו שמומר לאחר להכות המכה להליל המוכה. משי"כ מפ"י שפס חיותם לא ש"י להתחיל ובי' יסירו הקהילות להפוכה לנקום בחבירו אף א"ס חבירו רשע והכ"ה לפי יפשה גם הוא כמבואר מטפס רשע רק שדריעבד נחשבו כאונם משפס חיותם דחם לבדו א"ס שלי"ס נדמו: והנה הרא"ש דין השי"ס נקם מטעם להליל את פלגו ואחר זמן דנקס ר"ל אחר סמוך להכאה חבירו ולכן כל כ"ז כפל הקורים וכו' נשי' ופירשו מיד ר"ל אפי' מיד אחר שגמר כמכ

המכה להכות ולא שייך להליל פלגו רק כאלו חזר המכה לפי שראינו שנמר המכה להכות חזר כדור [וכס"ג ארזל בגמרא נבי כדור דדוקא כמקו בשפת דריסה ע' כדורות פ"ה דמ"ד]. ופסוק דנקם דיל פסור לגמרי כשישור שהכה להליל פלגו ואותו הכאוב הן רב או משפ לא יכנס כלל מחזיק המכה והמכה הראשון חייב בכל. והנה לשון הג"ה כשישור וכן הוא לפי ג' דיוס' ודיוס' המהמל פורס הקים פ"ב אפי' דמתי ל' כדילא מינ' ז' הוא מתקנה הקטילות או מנהג המדינה מבי יחס לבנו בדבר שאין בו חסרון כים רק מלקוח וידידיו וזהו לשון קנס במדרכי סוף כ"ק ושל פסור השני אף אם הכנה להשיב אפי' יוסר מציודיו וקללם כראשון בגין ראונו שקרא לשמשון גנג וחזר שמשון וקרא לראובן גלן וממזר דפסור משום דחם לבו בקרבו ולא יכול למשול בדוחו לשמר ולמזר כמדה שמדד לו חזירו ואמשר שפסורו כזה מלר המקה אם המשיב לגמרי וכן משמע לשון המדרכי כמנהגם קדוש' כ' ר"י על דבר חבלות ונידו' המהמל פורס הקנס לבדו ומכוב גנליון והשני פסור משום כי יחס לבנו כדמזכה קלם במדרכי כס"ק כ"ק דדוקא כשעת חיותם אבל לא לאחר זמן וכיוצא בזה ומש כמ' הראש' נסרק המניח וכו' והנה כמ' חבלות ונידו'ן וכס"ה ש"ג כמ' גידו' וכו' מפי דס"ל דמקנה הקטילות לא מתקנה רק על דבר שאין בו חסרון כים בגין קטו' וכו' ובמדרכי ר"ל ה"ה ה"כ כמנהגם פסור המורה מקנס ר"ל בגין מלקוח וידידיו ופוסק ממון לקבל כמדרכי סוף כ"ק ופסור פסור שהזיק המכה אם המכה או המוסר אם המכה יסר מהחלפיו או מהדקו משי' למי' הראשון ולפסור השני לגמרי לא פלגה על דמס' וכס"י מיירי המדרכי ס"ם שור שנגה ואחר זמן דנקם גנליון הג"ה מדרכי ר"ל אחר שישור דבי יחס לבנו. מינ' א"ש על כנאון מהרש"ל דמסק אפילו גידו' שהמשיב ישלם מה שהשיב יוסר מציודיו הראשון חזר לא יתכן רק מלר דין הש"ס אבל מלר מקנה הקטיל' מבי יחס לבנו פסור השני פ"ס כדבר שאין בו חזון ממון אל חזירו. ומינ' דברי הראש' דין השחורים שכמ' ג"כ אם המהמל אחד השני פסור חזר אינו רק משום שפגל דניחום השני פסורן משום כי יחס לבנו וכ"כ ברין כדילא הכילא ראי' מבי ינח וכלה שניחמו כחלף ראי' אדם ובהמה כדילא חלוקים כמס' כ' דין כהנה כוי משום כי יחס מדין הש"ס ולא שייך לומר דפ"ס נקם נקממו דניחום השני כאונם חשיבא ופסורין ל' לגמרי וגי' אדם דמוסר לפולס לא שייך דין הש"ס כי יחס כמ"ס וכן לא שייך כל המשי' וכן אחר ושינה כמ"ס הראש' רק כמס' משום להליל פלגו. והנה הרב כ"י ס"ל גבי כהנה וגי' אדם כדורו' וי' אדם לפסור מסכנה כי יחס שלא נכר ככל הש"ס ולכן לא פלגו כמ"ס מינ' גבי כהנה ומינ' כמ"ס מכילא גבי אנשים שחבנו ס"ל פסורא חלימתא להליל פלגו כפי שישור הלא וכל זה לא שייך כמנהג דלא שייך כה טובה ורעו להליל רק להזיק מדק' ודוק. ופסוק נביע על גוף השאלה כסדר דברים שכמ' ח' אחר כל הנחות הללו והקדמות אלו ראה ראינו שלא דבר בטובה פסור כמס' דברי לביד שהוא מחזק לפסור נחזק רשע (ואין לומר כזה שלא נספיק לביד דליל לומר שמחזק לרשע משי' פסור משי' דלא פני כלל הכי למכור מה שהזיק ולכר כמ"ס) על אפולא פליו לנו שפסל דה וס כשכיל אכר ובשיל אשמו ושל שאמר אלק ואמסור כי אין זה סדר פולס כמ"ס דברי פסור' ומינ' אס נס"ק הפני' יסור שחמם הוא שפסור אפולא לנו וסיר א"כ חייב מלקוח הוא ואין להמיר פסור פליו של שקראו פסר רשע כי ויהי אס כן הסם הרשע כמ"ס ומינ' כזה אלו נכסה כקבילה גדולה היו הכ"ד קונס' לפלו' כמנהג חזירו כמ"ס כ"י. כי כמס' כ' פסורם פסור גס זה פסר פיו לקרוא לפ' כמ"ס דברי משי' וכן לקמן כמה פסגים וראוי ה' לביד לגזור מ"ס כמס' כמס' וכו' וכו' כל המסקים שפסורין קסטים וכו' אחר סדר המס' ודין הכריות וכמס' ס' ג' (ומינ' כמס' כ' כים פסור שראש מל"ס ויחלוצין מן. מירד כר שפסור מים לחיות מן ס"ב וכו' דכ"ס דכ"ס פ"ב יס"ק מירד פסר מרד) ואין סדר הפוסק להקפיד על זה אינו ראוי לפסוק. ג' מ' שהשיב וכסר שלא קראו נוסל דה רק אחר שמחזק לרשע וכו' וכל דה עד שיכר שאר רשע פסל כזה כמס' וכו' דברים אי רואי

כמנהגם פסורם הן כמס' קלמס דברים רבים שהמזר חזירו' הן כשישי לשונות ולא ידעו מה אדוק כי ומינ' אף לרין אלא מה שפסור רואו לפי דברי הסד כמס' פ' משמע שקראו סמס פסל דה וכן לפי דברי כמס' פ' וכן לפי דברי כמס' פ' רק שלפי דברי השיב פ' וקרי פ' ראש דריו ורשע (וכן לפי דברי פ') חזר והשיב וקראו רשע וממזר ונס כמס' פ' הסיר שקראו כ"ל אף לפי דברי פ' פ' משמע שדבר שמסר כמו כ"ל וכן לפי פסורם כמס' פ' כך הוא רק שהוסף שפ' חזר וקרא לפ' ראש דריו כפסורם כמס' פ' וכן הסיר ר' פ' רק שלפי דברי חזר פלוגי וקרי לר' פ' רשע. וסמ' הדור אסס ראו אף נסל שפסור וסכול דברי פסורם פסל ולפי קלם המדים קל אסס מחש כמו ממזר אינו כלום ומכ"ס לפי קלמס שחזר וקראו הרי פסר דינא לנס' ורשע גרס ספי פוסל מממזר שפרי הקורא לחזרו ממזר חייב מלקוח ורשע יורד פמו פד לחיו וכמ"ס רש"ל ומכ"ס לפי מ"ס ס' ג' לפי פסורם כמס' פ' וכמס' פ' קרי ר"ס לפי ג"כ רשע פס נוסל יורה היה ראוי לשפוט דין פ' על ש"ר יסיר כי שילם לפי פסליו כסל וכן לא יפסד וכן הוא לפי דברי פסורם כמס' פ' ופי' וזה אף שפסורין המדים אמרו לא שפסורין יל קד דרך הפולס ולא דמי לרא' שפס' פ"ס כמס' דרך כ"ל אדם לראו' דבר הנשע כמס' אכל לשפוט כל מלה ומלה כדקדוק אף ז' ה' ומה שהלל ר"ס מ"ס אף ואמסור מפי שהי' שפס חיותם אין זו הפסל' כי היסר שפס חיותם הוא דוקא לגבי הכא' כי חידוש הוא מ' המסור זה דלא אמרו ר"ל א"ה כפי ליסורי דמ"ס ואדם מוסר לפולס וסב' דלא לוס"ק פלה לגבי הולאת ש"ר וכמ"ס כמ"ס פ' ומינ' שס כמס' דלחן לר"ס דין מוסר כזה מסס' אחר פ"ס. ו' כמס' ג' פס' פ' לפי פל מ' שהולא דכר וכו' כמס' כמס' ד' שלא היה גדול כמס' ר"ל אס כוונתו הוא על שאמרו עליו שהשלך יר לנס"כ ויודעו לפי פסין והגאון לא יפסד קן ואף לפי פסורם כל השנים כרין מקולקל או נוסל מוסר מקרי ילר לא מקרי ויהי ראוי לפס' מלר מגדר מלחא אכל מלר סרין שפסורין כמס' הכל הולך אחר המוסר כאשר כמס' והאריך הגאון רש"ל א"כ כאלו כל השופטים הביט כוונת הדבור שהיה לא הנסל א"כ אין פליו פס' שהוא היסר גמור לזרוע נפלים לא יפסור ולא יקדור וכמ"ס כמס' פס' פסח' דס' וכמס' דמ"ס דק' פ' כמס' פס' מסיק וסול מוסס' כמס' דלא' פל משה שס כמס' כר שפסורין כה נפלים ובישראל מיירי כמס' כמס' כמס' הניל שפסין דאורחיו כמס' כמס' אכן כאשר לדעת הגמס' וז"ל הוא משה מוסס' רע ומד ראוי לפס' קלם וכדכ"ס למינ' לקמן. ו' שס השיב פ' הוא כס"ל הוא אולי הוא רשע הוא מסור מפי שקראו כסל לביד וכו' הנה כמס' פלוגתא הוא אף כי ממש ולדעת קא אחי ובי סיד דמס' דקרי לחזרו גומן דר' ל' לקרוא פסור פ"ל או כסר כמס' לפי דר"ל כמס' דמס' או אס קורא לחזרו גומן או שקר דמס' ויקרא חזירו פסור פ"ו וכנהג רבות אדרבה כל מה דכולל להקל ולסר דברי מולאי שיר פסורין כמס' כמס' ס' פ"ד גבי כן הוונס ופסול ואף ד"ס ה' השני הגאון מהרש"ל והדק פמו (וכי ס"ל שפסל זה שקרי לחזרו מוסל כהקדס לנהג כלל כמס' ורוא' למלחין פ' חזירו וגזלן שלא היב' לו שלום וגכ' לגונ' דמס' דהכל הולך אחר הכנה השופטים אדרבה ממש ראינו לפי סדר הפולס אין זה זלזול כלל. ח' שס מ"ס שאין זמן רב כזה נקרא שפס חיותם ומינ' כמס' נסל הנשק אין לייך להשיב פליו שכר כמס' כאלה. ק' פסר מה שפס פס כשכיל שולל כדור אכר הוסר לו למכור פלחן אכר ואכר זמן ומינ' וכו' אגב הוא כמס' גבי ראונו פלחן אמו פס' ורא' משה שאר"ל ובקללם יולדיו כפסיו ומלחן ספיקים אס היה מקללם אופו פין כמ"ס כמ"ס ס' קס' ואפילו לירבא מרבין כמס' מחזיק למחיות ביד המקנח ומכ"סו שפ' נסיק ריחשא מאור' דרש"ל כההא אן ואף פ"ס שכמס' מהרש"ל שאף אס הילא ראונו שיר על שפסן לא הוסר לשפסן לכו"ל שיר על א"ר ד"ס דרין ריב מינ' י"ל אס הולא ראונו שיר פ' א"כ שפסן שיר לשפסן לכו"ל שיר על ראונו דכר כמס' דמס' י"ל אכל אין זה נכון רק כמס' שפסן השיר גס לו בגין שקורא לאכר שפסן ממזר וכו' אלא כזה מ"ס אס קוראו

רשע וכל מוס רע אף דמחייב הבן למחוס ככל האפשר ולרשע סט
 ראונו מימ' אסור לו לחזור ולהוליד ש"ר על ראובן ואם ירצה אבי
 שמעון יצאנו את ראובן אם היה נסיון או נסיון שחבב מרשע
 ס"ס מיז ולא דמי לכהא שחבב הראש' בפרק המציה ס' י"ג
 שאפי' אחר יכול להכנס המכה להליל המוכר פ"ט. י"א וכמיש
 באשר אין ס' מחויב כמה שדיבר על אבי ס' ולא נקרא ש"ר כלל
 אפי' אם היה מדבר ק"ך על ס' פלוג כנסי' ל"ב. י"ב וזה שביקש
 ר' פלוני לומר דין חדש שאם ראובן קרי לכן שמעון רשע שרי
 לשמאון לחזור ולקרום ראובן רשע שכרי אם כן שמעון רשע שרי
 לקרום לו רשע כן רשע. לימא דילי אף דשרי נקרום כנו רשע כן
 רשע. מימ' אסור לקרומו אומר רשע דהשומעם סוכרים מזל' ע"א
 ולכן אין בהגלגול כלל לומר שלכן קרא לפלוני רשע מאפי' שפלוני
 כנו הוא רשע. וליש' בשם דרז"ל על אם אכיה ה"א מחללה. עוד
 י"ל דלא שריין לקרומו לרשע כן לריק או בינוי רב"ר בשכנר אביו
 מה ור"א ממדרש פנחומא ואחמקן נפשותם ולא כחבוסם גם לא
 ברירא לי זו ההלכה וכמו שהארנו בפסוקי מימ' בא"ח ס' קכ"ח
 ישיש וגם נשיה פסקת כזה. י"ג חזר ומכר ס' והחזיק לפי נכ"ד
 בשם רשע על שקראו ממזר כן הורה וזה לא הפיר שום עד ח"ל
 להשיב ופי' נאמן אכל מה שפסג משפט הימס לימא שוריקה
 הסיוק ח"ו ש"ר כלל וכמיש ס' ו' (מיהו כזה י"ל מאחר דלרשע
 רוב המון פס ונשים הוא אסור ונלוול גדול למי שזושה זה ש"ך
 שפיר י' יחס לנכ"ו). י"ד פ"ז פסג ס' מה שפסג כאלן ביקש לטעון
 ולהשתבח בקלין חתירו ומימ' לא כיון יפה דער כאלן לא הפירו
 נכ"י י"ז ס"ד ונכ"י קס"ו ס"ה רק שיכול להשיב אללו אחריס
 אכל פכ"ס בעל דבר פלמו יסמון או ישכ' כדפיו וישלח מורשה
 מש"כ אם הוא נכ"ד אין הנאכס והפופס יכולין לפסוק מורשה
 לדבר וכי' נש"כ ס' קכ"ד. ס"ז וכפסגה ש"י המבדד נ"ב בקלון
 רבו של ס' והוא ידוע ואף שפגפס הפסגן כזה הדין פס ס' מימ'
 כוונת ס' ורבו ה"י שגבי הולאם שיר לא ש"ך שפסג שפס ח"מו'
 דכל שפס שפס ח"מוס מיקרי וברי' למסור ופי' הכין ש"ל שגבי
 הולאם ש"ר לא ש"ך שפס ח"מוס להפסיר כלל ועל כן אחר שפסג
 גר פלמו ופיה וזכר קרי' ל"י אכל לא הכינו. ומימ' כזה יפה כח ס'
 אכל כדר כמכנו שלא לנרץ לסיון שפס ח"מוס וכללו הכי' אין על
 ס' דין ודברים באלך ואמסור ולא באלך ה"ל. ס"ז פ"ז חזר ס'
 וקרי' לפי רשע מוך אסור דבריו אף כי אין כהם ממס דבריה
 אף כי אמת הוא בפסין הנפל שפי' אחר אין ניקש מימ' ברי' הפירו
 מרס ס' בשמה שפי' כהם על שהשליט ואף אם לא כהם אפשר
 לומר שפסו היה להראותו עוד ומה שפסגה לא ברטו ולא פ"ס
 דיבורו נפשה ומכ"ס לפסין דין שימור י"י סומאח דאחזיקי איש
 דרשי' לא מחזיקין ומסמאח אף שאמר שלא כלום באו תשוב
 להחמיר להנמחין כיוולס נקובה ונאמן אדם לומר פרוחל היה לי
 ואבר וכוסיסו פ"ס וגסכזה קלם אחרונים מקלין לפסין חומאח יחירה זמן
 הסמאח דידן לנקיבה. י"ז החלל ס' מה שאמר שמוך כה"כ מה'
 קבורס ס' יפסי הגמ' נלו כל כמימ' לפסוק דיי' דהא' גברא
 כמה ולהטיל פונשים ואין דרשם המלואים על ש"ר וכמיש גברא
 מדרוש ומימ' קללס פחשכ ומלד הדין אין בו פונס דמי למי'
 ס' ל"ב ומה דמשמש שפרא ס' לפי' רולס וגנכ לא ידעמי' פדום
 גמורה ורואיה לדבר גם לא מכר ר"ס פלבונו כאלס. מה שהפסד
 כהר"ר ס' סוף ע"ד אין כאלן רק עד אחד וכמיש ס' כ"ז לקמן
 ואפי' היו כאלן שפי' פדים הרי' ש' אחר מחלה שורק מיטק לנכ"כ
 ומה שהשיב שמשקר כמו ממזר כה"כ ח"ו ש"ר כמיש דדיינים ס'
 י"א רק שפס' ו' כמכני לפסרו ומאמור פסס נפסר גם ר"ס ודו"ק
 י"ח עוד שם ביקש לפסול כמר פ' כשכיל שמולה דדין פס ס' ואפשר
 לפי שמה הוא רשע לא ידעמי' שום פסס כזה דח"כ יפסל כל מי
 שיש לו דין ודברים ופריעה פס חתירו. י"ס ומימ' רח"י שחמול
 שלשום ביקש אומר לפדות נגד ס' ולא רלס לבוא ש"מ שלא רלס
 להפסיד נגד ס' מה כ"ך שמו לא ידע דבר ולא רלס לבוא חסס
 לביד ולא מחזיקין ל"י שפסר כאלס לא ידע וככס פה מו ואם חמאל
 לומר כלא יפה פס' וככס פדומו שפס לא היה לו סגלי' כאשר
 פסג ס' ש' י"ד ואל"ל שפסגה כואל שפסג נגד פלוגי מימ' לא

מחזיקין ל"י שיער שגר דסכרס וז' ארז"ל פסמי' לא פסדי וכדכס
 פדום לא חמירי לנאכסי' מש"כ פדום שגר. כ' עוד ביקש לפסול
 ס' לפדום מכה אהכס ידוע שיסמון היה כשר פדום לדוד לפי
 שלקה אחתו אף שחמיר נפלאה אכסככך לי וגו' ויסמון אחר אם
 אחר יבקש אם נפסך יבקש נפסי' והכי ק"ל דלואכס וזוואל כשרים
 לפדום וכמיש לרי' לא נחשדו ורי' ומה שחאריך כלום שפסס על
 ס' כלפס הכנס וממכון לכך אין זה רק הולאם דנה ואפי' לא יפסג
 ס' פלמו רלוי לנעור כו' מכ"ס כאלס יפסג שפסגה לו משפט חרוך
 ורי' גם אפי' מן הכשאל' כבוראם שלחופ' ומן הממירי'. וימימ'
 ופי' כשכיל שפי' ביקש להחמיר כממירי' ישיש' ז"ל וממה שהדין
 מרברי' ח"ו הארוך נאמר פלוי שפסג רשע נמור ממשנה הגם לבו
 כבוראם ופי' חלילה לא יפסג כן בישראל וכן כשאר דבריו כזה הדף
 הכל יפסג פ"ז ולא מל' ידיו ורגליו כהם ואמס הוא מה שדיבר
 פלוי שלשפסס הרשות ביד ב"ד לפדות על דין מורה כהכס דברים
 כמיש. כ"א עוד פסג ס' אף דיבר ס' כהם מל' לפי' פלוי' ופי'
 אם אמת הוא היה רלוי לנעוש פכ"ס מן הקכל כממזר כהגיה
 ס"ס שפיס. ואפשר היה לומר שיש לו דין ממזר כואל שדיבר לפי
 הפלוי' ולא דמי למדבר לפי הקכל דלוי' לו דין ממזר כמיש שם
 אכל ר"ס מכחש שלא היו שם פלוי' ואין פדום על זה) אכל רלויס
 לקמן פ"ז שריס פסג שלא ידע שפסג שם פלוי' ואין קסנה זו
 משפסגה שלדבר דברים כאלו היה לו להאמר מחילה וזימ' אף פ"ס
 שמשפסגה יס' נ"כ פדים על זה אין כדור להפסיר לקרומו ח"ו על זה
 מסיר אף שמשפסגה כי לא ברירא לי) וי"ל כואל שהדבר ההוא
 היה משפסגה ח"כ אם דבר לפי' יהודים לכך מה שפסג ומה
 גילס נאסרומס מש"כ שם מימ' דברים נאסרים שפי' שהוא גיל'
 ואומס לפי' קכל ועדה פיסוק מימ' מקלה וזה כדור. כ"ב ביקש
 ס' שפסגה לו דין מפ' כואל שחשדו ממאשמו בימי סומאמה גם זה
 הכל כואל שלא דיבר כפי' ונמון לו שם כואל נדה או כואל פלוי'
 שם זה רק אחר מכה סכרס מיספסגה ל"י ק"ך אין לו פלוי' דין
 רק אם חשדו כשפסג יקכל דין שמיס. כ"ג עוד ביקש ס' שריס
 יקכל פסובה ולפסוקו רשע מפסי' שהמרה פס אומר כומר כהמיר'
 ח"י כביאם הפשיה לפי' זמן קלוב גם שדיבר שכל שפסגו כהמיר'
 זמן הוס הם רשפים גמורים אם אמת הוא אין אלו דברי חכמה
 ומימ' כדור שכוונתו לא לרעה היסיה וכל מפסגה אדם הוליס אחר
 כוונתם הלב ורחמנא לכא כפי' ומימ' לא קרי' ס' לפי' בשם רשע רק
 סוסר דברים. פ"ז פסג ס' אף קרלו ס' על לא דבר ראש כדור
 כפי' רבים הנה למעלה חזר זה כשדות כמר פ' ואפי' היה כאלן
 שפי' פדים מלאה דכינוי זה הוי כמו ככל הדוק וכיואל כו' דלוי' פלוי'
 כלום פסין מורה כמיש ס' ד' כדרי' אכל אם לא היה כאלן פדו'
 ואפי' פד אחד לא מפסי' אם מורה שפסי' מורה כקבס פסור מלד
 פסין מכ"ס אם מחכיש הפד דפסור כמיש' כש"כ ס' פ"ז שפי' קסן
 קסן מ"ס. פסג ס' אף שפרא אומר ס' לפי' ד' חדשים חלוק
 כהכיסכו לדוק זה היה מעשה רע ומר מלד כי לא כפי' דלא מנדך
 ל"י לפי' מהשכסו הכיסרה אף גם זאת יפסגה לו ככס"כ וכימ'
 כואל לא לזכור לגדור נדר כשפסג מפסגה אכל משפסגה כלחש
 דיבר ואין פדום כזה גם מימ' עוד שמהם פסמים אחר ר"ס אלוך
 ואמסור לפי' הכר לר"ך פדום וחלוק מנזאר דמלד פסין פסור
 כדרי' ס' ד'. ל"א פ"ב מה שפסג ס' חקקן לפוסג מחלס לא
 דק חסו ש"ך דדוקא כמיש' ממון וכממזר ס' כ"ד מש"כ כדרי'
 קאמורים ודבר שא' אפשר הוא שפסי' הקקטורים והכסכוכי' והולאם
 ש"ר של שפסס משורכין ומלוח זה כזה ומימ' כפי' מה רלספסר אכר
 דבריהם בדרך שביקש. פכ"א אין בו דבר ממס להשיב פלוי'. ל"ב
 שפי' פסין כהמלואים ס' על שקרא ללבי' ס' מפסגה בים הכסא פ"פ
 הדין אין כזה דין ש"ר ואין ל"ך כהמלואים לריגה. ל"ג פכ"ג מה
 שפסג כפסין אשאו של ס' אין הדברים כדורים כן שפי' נשים
 כללו מי' הסמחיל ומי' המסיים גם לא נשאל' כזה. אחר כל
 הדברים כה"ל רלס רלויס לפסר הדברים כפי' האפשר וליקק
 לפסג מחלס והנה כלרפס פקיס הדבר ה"ל מפסגה. והנה
 כמה שפסגה ביום ג' חמימ' של פסח אין פסגה כלל וכו' :

המכה להכות ולא שייך להליל פלגו רק כאלו חזר המכה לפי שראינו שנמר המכה להכות חס כדור [וכס"ג ארזל בגמרא נבי כדור דדוקא כמקו בשפת דריסה ע' כדורות פ"ה דמ"ד]. ופסוק דנקם דיל פסור לגמרי כשישור שהכה להליל פלגו ואותן הכאות הן רק או משם לא יכנס כלל מחוץ המכה והמכה הראשון חייב בכל. והנה לשון הג"ה כשישור וכן הוא לפי ג' דיוס' ודיוס' המהמל פורס הקים פ"ב אפי' דמתי ל' כדילא מינ' ז' הוא מתקנה הקטילות או מנהג המדינה מבי יחס לבנו בדבר שאין בו חסרון כים רק מלקוח וידידיו וזה לשון קדם במדרכי סוף כ"ק ושל פסור השני אף אם הכנה להשיב אפי' יוסר מציודיו וקללם כראשון בגין ראונו שקרא לשמשון גנג וחזר שמשון וקרא לראובן גלן וממזר דפסור משום דחס לבו בקרבו ולא יכול למשול בדוחו לשמר ולמזר כמדה שמדד לו חזירו ואמסר שפסורו כזה מלר המקה אם המשיב לגמרי וכן משמע לשון המדרכי כמנהגם קדוש' כ' ר"י על דבר חכלות ונידו' המהמל פורס הקים לבדו ומכוב גנליון והשני פסור משום כי יחס לבנו כדמזכה קלם במדרכי כס"ק כ"ק דדוקא כשעת חיוסם אבל לא לאחר זמן וכיוצא כזה ממש כמס' הראש' נסרק המניח וכו' והנה כמס' חכלות ונידו'ן וכס"ה ש"ג כמס' גידו' וכו' מפי דס"ל דמקנה הקטילות לא נמקנה רק על דבר שאין בו חסרון כים כגון קטו' וכו' ובמדרכי ר"ל ה"ה ה"כ כמנהגם פסור המורה מקנה ר"ל בגון מלקוח וידידיו ופוסק ממנו לקבל כמדרכי סוף כ"ק ופסור פסור שהזיק המוכה אם המכה או המוסר אם המכה יסר מהכחציו או מהדקו משי' למי' הראשון ולפסור השני לגמרי לא פלגה על דמס' וכס"י מיירי המדרכי ס"ס שור שנגה ואחר זמן דנקם גנליון הג"ה מדרכי ר"ל אחר שישור דבי יחס לבנו. מ"מ ל"ג על כנאון מהרש"ל דמס' אסילו גידו' שהמשיב ישלם מה שהשיב יוסר מציודיו הראשון חס לא יתכן רק מלר דין הש"ס אבל מלר מקנה הקטילי מבי יחס לבנו פסור השני פ"ס כדבר שאין בו חסרון ממנו אל חזירו. ומ"מ דברי הראש' דין השחורים שכמס' ג"כ אם המהמל אחד השני פסור חס הוא רק משום שפגל דניחוס השני פסורן משום כי יחס לבנו וכ"כ ברין כדילא הכילא ר"ל מבי ינח ולא שניחוסו כחלף דין אדם וכמהה כזה חלוקים כמס' כ' דין כהנה כוי משום כי יחס מדין הש"ס ולא שייך לומר דפ"ס נקם נקממו דניחוס השני כאונס חשיבא ופסורין ל' לגמרי וגי' אדם דמוסר לפולס לא שייך דין הש"ס כי יחס כמ"ס וכן לא שייך כל המשי' וכן אחר ושינה כמ"ס הראש' רק כמס' משום להליל פלגו. והנה הרב כ"י ס"ל גבי כהנה וגי' אדם כדורו' וי' אף לפסור מסכנה כי יחס שלא נכר ככל הש"ס ולכן לא פלגו כמ"ס מ"ב גבי כהנה ומ"מ כמ"ס מכילא גבי אנשים שחכנו ס"ל פכר חלימתא להליל פלגו כפי שישור הלא וכל זה לא שייך כמנהג דלא שייך כה טובה ורעו להליל רק להזיק מדק' ודוק. ופסוק נביס על גוף השאלה כסדר דברים שכמס' ח' אחר כל הנחות הללו והקדמות אלו ראה ראינו שלא דבר בטובה פסור כמס' דברי לביד שהוא מחזק לפלוגי נחוקה רשע (ואף לומר כזה שלא נמסרין לביס דליל לומר שמחזק לרשע משי' פסון משי' דלא כפי כללוי הכי למכוס מה שהזיק ולכר כמס') על אכילא פלוגי לכו שפסל דה וס כשכיל אחי ובשכיל אשתי ושל שאמר אף ואמסור כי אין זה סדר פולס כמ"ס דברי פסון' ומ"מ חס כס"ק הפני' יסור שחמם הוא שפולטי הוליא לכו וסיר א"כ חייב מלקוח הוא ואין להמירם פלוגי של שקראו פסח רשע כי ויהי חס כן הכנס הרשע כמ"ס ומ"מ כזה אלו כמס' כקבילה גדולה היו הכ"ד קוס' לפלוגי כמנהג חזירו כמ"ס כ"י. כי כמס' כ' פסורם פלוגי נס זה פסר פיו לקרוא ל' כמ"ס דברי משי' וכן לקמן כמה פסגים וראוי ה' לביד לגזור מ"מ כאלו כמס' וכו' כמ"ס כל המסקים שפני' קסטים וכו' אחר סדר המס' ודין הכריות וכמס' ס' ג' (ומ"מ כמס' כ' כים פסור הראש' מל"ס ויחלוצין מן. מדרח כד שפכר מים לחיות מן ס"ב וכו' דכ"ס דכ"ס פ"ב יס"ח פסוק פסך מרד) ואין סדר הפוסק להקפיד על זה אינו ראוי לפוסק. ג' מ"מ שהשיב וכסר שלא קראו כוסל דה רק אחר שמחזק לרשע וכוסל דה פס שפכר שארי רשע פכיל כזה כמה וכמה דברים אי רואי

כמנהגם פסון הן כמס' קלמס דברים רבים שהמזיד חזיריה' הן כשישי לשונות ולא ידעו מה אדוק כי ומ"מ אף לרין אלא מה שפיו רואים לפי דברי הסד כמס' מ' משמע שקראו פסח כוסל דה וכן לפי דברי כמס' מ' וכן לפי דברי כמס' מ' רק שלפי דברי השיב מ' וקרי מ' ראש דבריו ורשע (וכן לפי דברי מ') חזר והשיב וקראו רשע וממזר ונס כמס' מ' הסיר שקראו כ"ל אף לפי דברי פ"ס משמע שדבר שמסר כמו כ"ל וכן לפי פסון כמס' מ' כך הוא רק שהוסף ש' חזר וקרא ל' ראש דבריו כפסון כמס' מ' וכן הסיר ר' מ' רק שלפי דבריו חזר פלוגי וקרי ל' רשע. ומה דבריו חסם ראו אף נסל שפיו וסכול דברי פסון הסיר ולפי קלם המדים קל אסח מכחש כמו ממזר אינו כלום ומכ"ס לפי קלמס שחזר וקראו הרי פכר דילא לנס' ורשע גרס ספי פוכא מממזר שפרי הקורא לחזירו ממזר חייב מלקוח ורשע יורד פסון פס דלחיו וכמ"ס רש"ל ומכ"ס לפי מ"מ ס' ג' לפי פסון כמס' מ' וכמס' מ' קרי ר"ס לפי ג"כ רשע פס כוסל יורה היה ראוי לשום דין מ' על ש"ר יסיר כי שילס לפי פסלוגי כסל וכן לא יפסח וכן הוא לפי דברי פסון כמס' מ' ופי' וזה אף שפכריו הפדים אמרו לא שפסו י"ל כד דרך הפולס ולא דמי לרא' שפס' ק"ס כמ"ס דרך כ"ל אדם לרא' דבר הגשע כמס' חסל לשפס כל מלה ומלה כדקדוק אף ז' ה' ומה שהלל ר"ס מ"מ אף ואמסור מפי שהי' שפס חיוסם אין זה הפולס כי היסר שפס חיוסם הוא דוקא לגבי הכא' כי חידוש הוא מ' מהסירו זה דלא אמרו דין ח"ה כפי ליסורי דמ"מ ואדם מוסר לפולס וסב דלא לוס' פלה לגבי הולא ש"ר וכמ"ס כמ"ס מ' ומ"מ שס כמס' דלחין לר"ס דין מוסר כזה מס'ס אחר פ"ס. ו' כמס' ג' פכס מ' לפי פל מ' שהוליא דכס וכו' כמס' כמס' ד' שלא היה גדול כמס'ין כ"ל חס כוכנו הוא על שאמרו עליו שהשלך יר לנס' ויודלי לפי פין והגיון לא יפסח קן ואף לפי פסון כל השנים כרין מקולקל או כוסל מוסר מקרי ילר לא מקרי ויהי ראוי לפוסק מלר מגדר מלחא חסל מלר סרין שפני' כוסם הכל הולך אחר הסוכן כאשר כמס' והאריך הגלוח רש"ל א"כ כאלו כל השומעים הכים כוכנו הדבור שהי' לא הנסל א"כ אין פלוגי פסון שהוא היסר גמור לזכר נפלים לא יספדו ולא יקברו וכמ"ס כמ"ס מ"ס פסחים דס' וכמס' דמ"מ דק מ' כמס' פסון של מסק וסול מוסס' כמס' דלחיות על משנה שס כמס' כר שמשילין כה נפלים ובישראל מיירי כדמזכה כמ"ס הניל שמסין דלחיותיו ככך. אכן כאשר לדעת הגשם וז"ל הוא משה פוסק רע ומד ראוי לפוסק קלם וכדכ"ס למי' לקמן. ו' שס השיב מ' הוא כס"ל הוא אולי הוא רשע הוא מסור מפי שקראו כסל לביד וכו' הנה כמס' חללות הזה אין בו ממש ולדעת קא אחי ובי סיד דמלך דקרי לחזירו גומן דשרי ל' לקרואו פוכר פ"ל או כסר כפיקר לפי דרזיל כס"ק דפוסה או חס קורא לחזירו גומן או שקר דמזר ויקרא חזירו פוכר פ"ל וכמה רבות אדרבה כל מה דכולל להקל ולפס' דברי מוליא שיר פכרין כמ"ס כמ"ס ס' פ"ד גבי כן הווסה ופסול ואף ד"ס ה' השני הגלוח מהרש"ל והדק פסון (וכי ס"ל שפסלל זה שקרי לחזירו מוסל כהקדס לנהג כלל כרנה ורואה למלחין מ' חזירו וגזלן שלא היב' לו שלום וגכ' לגוכ דמס') דהכל הולך אחר הכנה השומעים אדרבה ממש ראינו לפי סדר הפולס אין זה זלזול כלל. ח' שס מ"ס שאין זמן רב כזה נקרא שפס חיוסם ומ"מ כגון נסל הנשך אין לייך להשיב פלוגי שפכר כמס' כאלה. ק' פ"ד מה שפסן פסר כשכיל שולל כדור חזיו הסור לו למכוס פלכר חזיו ואכיו זמן ומ"מ וכו' אמר הוא כמ"ס גבי ראונו פלכר אמו פכס ורא' מזה שארזיל ובקללם יולדיו כפניו ומלכו ספיקים חס היה מקללם אופו פין כ"י כמ"ס ס' קס"ו ואפילו לירכא מרבין כמס' מחזיר למחיות ביד המקנחת ומכ"סו שפ"י נסיק ריחשא מאור' דרש"ל כההא פון ואף פ"ס שכמס' מהרש"ל שאף חס הוליא ראונו שיר על שפסן לא הסר לשפסן לכו"ל שיר על א"כ ד"סן דרין ריב מ"מ י"ל חס הוליא ראונו שיר פ"ל חס שפסן שיר לשפסן לכו"ל שיר על ראונו דכרס כרפא דמס' י"ל חסל אין זה נכון רק כפני' שפסן השיר נס לו בגון שקורא לחי' שפסן ממזר וכיוצא כזה משי' חס קוראו רשע

רשע וכל מוס רע אף דמחייב הבן למחוס ככל האפשר ולרשע סם
 ראונו מימ' אסור לו לחזור ולהוליד ש"ר על ראובן ואם ירלח אבי
 שמעון יצאנו את ראובן אם היה נפשו או נשפן שחב מרשע'ל
 ס"ס מיז ולא דמי לכהא שחב הרשע'ל כפרק המציה ס' י"ג
 שאפי' אחר יכול להכנס המכה להליל המוכס פ"ס. י"א וכמי'ם
 באשר אין ס' מחויב במה שדיבר על אבי ס' ולא נקרא ש"ר כלל
 אפי' אם היה מדבר ק"ך על ס' פלוג כנסי' ל"ב. י"ב וזה שביקש
 ר' פלוני לומר דין חדש שאם ראובן קרי לכן שמעון רשע שרי
 לשמאון לחזור ולקרום ראובן רשע שכרי אם כן שמעון רשע שרי
 לקרום לו רשע כן רשע. לימא דילי אף דשרי נקרום כנו רשע כן
 רשע. מימ' אסור לקרומו אומר רשע דהשומים סוכרים מזל' ע"א
 ולכן אין בהנלוז כלל לומר שלכן קרא לפלוני רשע מאפי' שפלוני
 כנו הוא רשע. ולי' בשם דרז"ל על אם אכיה ה"א מחללה. עוד
 י"ל דלא שריין לקרומו לרשע כן לריק או בינוי רב"ר בשכנר אביו
 מה ור"א ממדרש סנחומא ואחמקן נפשותם ולא כחבוסם גם לא
 ברירא לי זו ההלכה וכמו שהארנו בספרינו מימ' בא"ח ס' קכ"ח
 יפ"ש וגם בשיח פסקם כזה. י"ג חזר ומכס ס' והחזיק לפי ככ"ד
 בשם רשע על שקראו ממזר כן הורה וזה לא הפיר שום עד ח"ל
 להשיב ופי' נאמן אכל מה שפנן משפט הימס לימא שזריקת
 הסיוק אינו ש"ר כלל וכמי'ם ס' ו' (מיהו כזה י"ל מאחר דלרשע
 רוב המון פס ונשים הוא אסור ונלוז גדול למי שזושה זה ש"ך
 שפיר י' יחס לנכ"ו). י"ד פ"ז פנן ס' מה שפנן כהן ביקש לטעון
 ולהשתבח בקלין חתירו ומימ' לא כיון יפה דעז כהן לא הפירו
 נכ"י י"ז ס"ד ונכ"י קפ"ו ס"ה רק שיכול להשיב אללו אחרי'ם
 אכל פכ"ס בעל דבר פלמו יסמון או ישכ בדימו וישלח מורשה
 מש"כ אם הוא נכ"ד אין הנאכס והפופס יכולין לפסוק מורשה
 לדבר וכי' כש"כ ס' קכ"ד. ס"ז וכפסגה ש"י המבדד ג"כ בקלון
 רבו של ס' והוא ידוע ואף שגוף הפסין כזה הדין פס ס' מימ'
 כונס ס' ורבו ה"י שגבי הולאם שיר לא ש"ך שפסור שפס חינו'
 דכל שפה שפס חינוס מיקרי וברי למסור ופי' הכין ש"ל שגבי
 הולאם ש"ר לא ש"ך שפס חינוס להפסיר כלל ועל כן אחר שפסין
 גר פלמו ופיה וזכר קרי ל"י אכל לא הכינו. ומימ' כזה יפה כח ס'
 אכל כנר כמכנו שלא לנרץ לסירוף שפס חינוס וכללו הכי אין על
 ס' דין ודברים באלך ואמסור ולא באליך ה"ל. ס"ז פ"ז חזר ס'
 וקרי לפי רשע מוך אסור דבריו אף כי אין כהם ממס דבריה
 אף כי אמת הוא בפסין הפל שפי' אחר אין ביקש מימ' ברי הפירו
 מרס ס' בשמה שפי' כהם על שהשליט ואף אם לא כהם אפשר
 לומר שפסו היה להראותו עוד ומה שפסגה לא ברטו ולא פ"ס
 דיבורו נפשה ומכ"ס לפסין דין שימור י"י סומאח דאחזיק איי'ם
 דרשי' לא מחזיקין ומסמאח אף שאמר שלא כלום באו תשוב
 להחמיר להנמחין כיולם נקובה ונאמן אדם לומר פרוחל היה לי
 ואבר וכוסי' כו פלס וגסבנה קלם אחרונים מקלין לפסין חומא יחירה זמן
 הסמאח דידן לנקיבה. י"ז החלל ס' מה שאמר שמוך כה"כ סה'
 קבורים ס' יפ"י הגמ' נלו כל כמי' לפסוק דיי' דהא' גברא
 במה ולהטיל פונשים ואין בדרם המלואים על ש"ר וכמי'ם גברא
 מדרוש ומימ' קללם פחשכ ומלך הדין אין בו פונס דמי למי'
 ס' ל"ב ומה דמשמש שקרא ס' לפי רולת וגנכ לא ידעמי פדום
 גמורה ורואיה לדבר גם לא מכס ר"ס פלבונו כאלה. מה שהפיר
 כהר"ר ס' סוף ע"ד אין כהן רק עד אחד וכמי'ם ס' כ"ז לקמן
 ואפי' היו כהן שני פדים ברי' ש' אחר מחלה שורק מיטק לנכ"כ
 ומה שהשי' שמשקר כמו ממזר כה"כ אינו ש"ר כמי'ם בדיי'ם ס'
 י"א רק שפ"י ו' כמכני לפסור ומאמור פסס נפסר גם ר"ס ודו"ק
 י"ח עוד שם ביקש לפסול כמר פ' כשכיל שמולה דדין פס ס' ואפשר
 לפי שפה הוא רשע לא ידעמי שום פסס כזה דה"כ יפסל כל מי
 ש"ס לו דין ודברים ופריעה פס חתירו. י"ט ומימ' רח"י שחמול
 שלשום ביקש אומר לפדות נגד ס' ולא רלס לבוא ש"מ שלא רלס
 להפיר נגד ס' מה כ"ך שחא לא ידע דבר ולא רלס לבוא חס
 לביד ולא מחזיקין ל"י שפכר נאם לא ידע וכו' פה מו ולא חס ממלא
 לומר בלא יפה פ"ה וככס פדומו שחא לא היה לו סנלי' כאשר
 ענן פ' ש' י"ד ואל"ל שפסגה כהול' שהוא נגד שלי' מימ' לא

מחזיקין ל"י שיעיר שקר דסברא זו ארז"ל פסיה לא פכדי וכדכס
 פדום לא חמירי לנאכסי מש"כ פדום שקר. כ' עוד ביקש לפסול
 ס' לפדום מכה אהכס ידוע שיכונסן היה כשר פדום לדוד לפי
 שלקה אחתו אף שחאמר נפלאה אכבנך לי וגו' ויכונסן אחר אם
 אשר יבקש אם נפסך יבקש נפשי והכי קיל דלחוב וזוהא כשרים
 לפדום וכמי'ם לרי' לא נחשדו ורי' ומה שחאריך כלום שפסין על
 ס' כלפס הכנסה וממכון לכך אין זה רק הולאם דנה ואפי' לא יכנס
 ס' פלמונו רלוי לנעור כו מכ"ס בלס יכנס שיפשה לו משפט חרוך
 ורי' גם אפי' מן הכשאל' כבוראם שלחופ' ומן הממירי'. וימי
 ופי' בשביל שפי' ביקש להחמיר כמחירי' יפ"י ז"ל ומהם שהדין
 מרברי' איז הארוך נאמר פלוי שהוא רשע נמור ממשה הגם לבו
 כבוראם ופי' חלילה לא יפ"ש כן בישראל וכן כשאר דבריו כזה הדף
 הכל יפ"ש ס"ז ולא מלא ידיו ורגליו כהם ונאמם הוא מה שדיבר
 פלוני שלשמים הרשות ביד ב"ד לפדות על דין מורה כהאם דברים
 כמי'ם. כ"א עוד פנן ס' איך דיבר ס' כהם מלא לפי' פלוי' ופי'
 אם אמת הוא היה רלוי לנעוש פכ"ס מן הקהל כממזר כה"ה
 ס"ס שפי'ס. ואפשר היה לומר ש"ס לו דין ממזר כהול' שדיבר לפי'
 הפלוי' ולא דמי למדבר לפי' הקהל דלוי לו דין ממזר כמי'ם שם
 אכל ר"ס מכחש שלא היו שם פלוי' ואין פדום על זה) אכל רלוי'ם
 לקמן פ"י שרי'ם פנן שלא ידע שיפשו שם פלוי'ם ואין קסנה זו
 משפסם שלדבר דברים כאלו היה לו להאמם מחילה וזימ' אף פ"ס
 שמשפסם י"ז ג"כ פדים על זה אין ברור להפיר לקרומו חיו על זה
 מסיר אף שמשפסם כי לא ברירא לי' וי"ל הול' שהדבר ההוא
 היה משפסם ח"כ אם דבר לפי' יהודים לכך מה שפסו ומה
 גילה נאסרום מש"כ שם מיירי בדברים נאסרים שפי' שהוא גיל'
 ואומם לפי' קכל ועדה פיסוק מיירי' מקלה וזה ברור. כ"ב ביקש
 ס' שיפשה לו דין מפ' הול' שחשדו מלשון בימי סומאח גם זה
 הכל הול' שלא דיבר כפי' ונפן לו שם כובל נדה או הול' פלוי
 שם זה רק אחר מכה סברא מיסבנרל ל"י ק"ך אין לו פלוי דין
 רק אם חשדו כשדרי' יקבל דין שמי'. כ"ג עוד ביקש ס' שרי'ם
 יקבל פסובה ולפסותו רשע מפ"י שהמרה פס אובו כומר כהמ'ר
 ח"י כביאם האשיח לפי' זמן קלוב גם שדיבר שכל שנספסו כהמשך
 זמן הוה הם רשעים גמורים אם אמת הוא אין אלו דברי חכמה
 ומימ' ברור שכונסו לא לרעה היפה וכל מפשה אדם הול'ם אחר
 כונסם הלב ורחמא לכא כפי' ומימ' לא קרי ס' לפי' בשם רשע רק
 סוסר דברים. פ"י פנן ס' איך קראו ס' על לא דבר ראש בריו'ר
 כפי' רבים הנה למעלה חזר זה בשדות כמר פ' ואפי' היה כהן
 שפי' פדים מלאה דכינוי זה הוי כמו בכל הדוק וכו'ל כו רלוי' פלוי
 כלום פדין מורה כמי'ם ס' ד' בדיי' אכל אם לא היה כהן פדוי'
 ואפי' פד אחד לא מפ"י אם מורה ששרי' מודה כקבס פסור מלך
 פדין מכ"ס אם מחכ"ס הפד דפסור כמי'ם כש"כ ס' פ"ז שפי'ם
 קמן מ"ס. פנן ס' איך שקרא אומר ס' לפי' ד' חדשים חלוק
 כהליכסו לדון זה היה מעשה רע ומר מלא כי לא כפי' דלא מנכר
 ל"י לפי' מהשכנו הכיכרם אף גם זאת יפשה לו כה"כ וכי'ם
 כולאי' לא לבור לגדור נדר כשפס מפשה אכל משפסא כלחש
 דיבר ואין פדום כזה גם מ"ס עוד שחמה פזמים אחר ר"ס אלך
 ואמסור לפי' הכר לר"ך פדום וחלוק מנזאר דמלך פדין פסור
 בדיי' ס' ד'. ל"א פ"ב מה שפנן ס' חקקן לפוספ מחלס לא
 דק חסו ש"ך דדוקא כמי'ם ממון וכממזר ס' כ"ד מש"כ בדיי'
 קאמורים ודבר שאי' אפשר הוא ששרי' הקקטורים והכספוכי' והולאם
 ש"ר של שרי'ם משורכין ומלוח זה כזה ומימ' כפי' מה רלפסר אברר
 דבריהם בדרך שביקש. פכ"א אין בו דבר ממס להשיב פלוי'. ל"ב
 ש"כ פלוי' כהנלוא' ס' על שקרא ללבי' ס' מפנה בים הכסא פ"פ
 הדין אין כזה דין ש"ר ואין ל"ך כהנלוא' לריגא. ל"ג פכ"ג מה
 שפנן כפנן אשאו של ס' אין הדברים ברורים כן שפי' נשים
 כללו מי' הממחיל ומי' המסיים גם לא נשאל' כזה. אחר כל
 הדברים כה"ל רלס רלוי'ם לסור הדברים כפי' האפשר וליקק
 למבוא מחלה והנה כהרפס פריקס הדבר ה"ל מפרכה. והנה
 כמה שפשה ביום ג' חשימ של פסח אין פסגה כלל ופי' :